

Konstytucje Generalne

Franciszkańskiego

Zakonu Świeckich

Kraków – Warszawa
2006

Tytuł Oryginału:
*Constituzioni Generali
dell'Ordine Franceseano Secolare*
Roma 2001

Tłumaczenie z włoskiej wersji językowej
Wacław Michalczyk OFM

Redakcja wydania II
Wacław Michalczyk OFM
Jadwiga Wojaś FZŚ

Nakładem
Rady Narodowej
Franciszkańskiego Zakonu Świeckich
w Polsce

Za zgodą
władz zakonnych

Do użytku wewnętrznego

Spis treści

Dekret Kongregacji Instytutów Życia Konskrowanego i StowżyszeŃ Życia Apostolskiego.....	7
Przekazanie Konstytucji Generalnych	8
Promulgacja Konstytucji Generalnych.....	10
Dekret zatwierdzajcy przekład Konstytucji na jzyk polski (oraz jego tłumaczenie)	14
Skróty	16
<i>Rozdział pierwszy</i> Franciszkański Zakon Świeckich (art. 1–7)	17
<i>Rozdział drugi</i> Forma życia i działalność apostołska (art. 8–27)	21
<i>Tytuł I</i> Forma życia (art. 8–16)	21
<i>Tytuł II</i> Aktywna obecność w Kościele i w świecie (art. 17–27).....	27

Rozdział trzeci**Życie we wspólnocie braterskiej (art. 28–103)..... 35***Tytuł I*

Wskazania ogólne (art. 28–36)..... 35

Tytuł II

Wstąpienie do Zakonu i formacja (art. 37–45) 41

Tytuł III

Wspólnoty różnych stopni (art. 46–75) 48

Tytuł IV

Wybór na urzędy i ich wygaśnięcie (art. 76–84)..... 69

Tytuł V

Asystencja duchowa i pasterska FZŚ (art. 85–91) 76

Tytuł VI

Wizytacja braterska i wizytacja pasterska (art. 92–95) 82

Tytuł VII

Młodzież Franciszkańska (art. 96–97) 87

*Tytuł VIII*W komunii z Rodziną Franciszkańską
i z Kościołem (art. 98–103) 90**Indeks analityczny Konstytucji Generalnych FZŚ 94**

KONGREGACJA
INSTYTUTÓW ŻYCIA KONSEKROWANEGO
I STOWARZYSZEŃ ŻYCIA APOSTOLSKIEGO
Prot. n. T. 144 – 1/2000

DEKRET

Konferencja Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i Trzeciego Zakonu Regularnego po uprzednim przyjęciu przez Kapitułę Generalną Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, która odbyła się w miesiącu październiku 1999 roku, przedstawiła Stolicy Apostolskiej tekst Konstytucji tegoż Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, prosząc o ich zatwierdzenie.

Kongregacja Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego po uważnym zbadaniu wyżej wymienionego tekstu Konstytucji

aprobuje i zatwierdza

go według egzemplarza sporządzonego w języku włoskim, który jest przechowywany w jej archiwum, z zachowaniem tego, co należy zachować.

Bez względu na jakikolwiek przepis przeciwny.

Z Watykanu, 8 grudnia 2000,
w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

Eduardo Kard. Martinez Somalo

Prefekt

Piorgiorgio Silvano Nesti, CP

Sekretarz

PRZEKAZANIE KONSTYTUCJI GENERALNYCH

Rzym, 1 stycznia 2001, w uroczystość
Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Droga Sostro Emanuelo,
niech Pan obdarzy Cię pokojem!

Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego dnia 8 grudnia 2000 wydała Dekret (Prot.n.T.144-1/2000) zatwierdzający Konstytucje Generalne Franciszkańskiego Zakonu Świeckich zgodnie z tym, jak zostały poprawione na Kapitule Generalnej FZŚ w Madrycie w październiku 1999, a następnie przedstawione przez kadencyjnego Przewodniczącego Konferencji Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR.

Obecnie, również w imieniu innych Ministrów Generalnych, zatwierdzony tekst Konstytucji przekazuję Tobie, a przez Ciebie wszystkim Braciom i Siostram FZŚ. Wspólnym powołaniem całej Rodziny Franciszkańskiej, począwszy od niezwykle doświadczenia duchowego Franciszka i Klary, jest „żyć według formy świętej Ewangelii”; dla wcielenia tego jedynego powołania w bogatą różnorodność jego różnych ekspresji, w świecie i w czasie, do których Pan nas posyła, Konstytucje jawią się jako coraz ważniejsza pomoc. Nie chodzi o „jeden dokument więcej” ani o końcowy etap drogi, ale o istotne i pełne dynamiki narzędzie, które pomaga określić naszą tożsamość i stopniowo układać nasze życie i nasze powołanie jako franciszkanów. Refleksja i praca związana z rewizją Konstytucji dokonana przez tak licznych Braci i Siostry z całego świata oraz zatwierdzenie ze strony Matki Kościoła zobowiązują nas do tego, aby te Konstytucje stały się kryterium, wokół którego należy planować nasze istnienie według ewangelicznego stylu życia.

Takie więc życzenie składam w imieniu Kościoła i Ministrów Generalnych wszystkim Franciszkanom Świeckim: aby mogli być wiarygodnymi świadkami ewangelicznego ognia, który rozpałił egzystencję Franciszka i Klary z Asyżu oraz uczynił ich wzorami życia w pełni zrealizowanego, bo całkowicie oddanego Bogu.

Po bratersku

Br. Giacomo Bini, OFM

Przewodniczący kadencyjny
Konferencji Ministrów Generalnych
Pierwszego Zakonu i TOR

PROMULGACJA KONSTITUCJI GENERALNYCH

Rzym, 6 lutego 2001

Circ. 21/96-02

Do Rad Narodowych FZŚ

Do Radnych Międzynarodowych FZŚ

Przedmiot: Promulgacja Konstytucji Generalnych FZŚ poprawionych i zatwierdzonych Dekretem Kongregacji Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego z 8 grudnia 2000 roku

Najdrożsi,

Konstytucje Generalne Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, mające na celu to, aby dać zastosowanie do Reguły odnowionej z 1978 roku, zostały zatwierdzone przez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego dekretem z 8 września 1990 r. z ważnością na sześćdziesiąt lat, aby mogły być poddane próbie. W stosownym czasie Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ za pośrednictwem Konferencji Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR poprosiło o przedłużenie okresu próby, biorąc pod uwagę czas, który był konieczny do przetłumaczenia ich na inne języki urzędowe Wspólnoty Międzynarodowej, a potem na języki poszczególnych krajów. Kongregacja przychyliła się do tej prośby i udzieliła przedłużenia na trzy lata.

W przeciągu tego czasu Konstytucje były studiowane i wcielane w życie przez Wspólnoty FZŚ wszystkich szczebli oraz stopniowo wycisnęły na nich cechy charakterystyczne *świeckości, jedności i autonomii* naszego Zakonu. Nie wszystko było łatwe i niektóre aspekty muszą zostać jeszcze pełniej zasymilowane, ażeby – o świcie Trzeciego milenium – FZŚ stał się rzeczywistością „za-

stępem, który może być awangardą w Kościele i w świecie dla budowania społeczności bardziej ludzkiej i bardziej chrześcijańskiej”, jak życzył tego kard. Hammer, Prefekt Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego.

Okres próby wykazał w zasadniczej części prawomocność Konstytucji Generalnych z 1990 roku i tylko niektóre ich aspekty wymagały rewizji. W tym celu niezbędna praca została w porę rozpoczęta przez Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ i rozwinęła się poprzez szeroką konsultację, w którą zaangażowały się wszystkie Wspólnoty Narodowe i Radni Międzynarodowi, oprócz samego Prezydium, i niektórzy eksperci należący do FZŚ lub wyznaczeni przez franciszkańskich Ministrów Generalnych.

Kapituła Generalnej w Madrycie (23-31 października 1999) został przedłożony tekst zawierający i koordynujący sugestie i życzenia, jakie dotarły, oraz przedstawiający również propozycje alternatywne tam, gdzie nie było możliwe znalezienie jednoznacznego sformułowania wśród tych, które wysunęły Wspólnoty Narodowe. Tekst przedstawiony Kapitułe inspirowany był następującymi kryteriami:

- zgodność z prawem ogólnym i prawem własnym FZŚ,
- szacunek dla tekstu już zatwierdzonego w 1990 r. przez Stolicę Apostolską,
- elastyczność organizacyjna,
- dostosowanie pod względem kulturowym i lingwistycznym.

Kapituła poddała uważnemu i dogłębnemu zbadaniu tekst, który został jej przedłożony, a także wypowiedzi sformułowane ustnie lub na piśmie w czasie prac kapitulnych.

Rezultat dyskusji i głosowań prowadzonych artykuł po artykule i nad poszczególnymi poprawkami został przedstawiony 21 grudnia 1999 r. Konferencji Franciszkańskich Ministrów Generalnych, która po dalszej weryfikacji przeprowadzonej przez prawników czterech Kurii przekazała go 1 sierpnia 2000 r. Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego do zatwierdzenia. Kongregacja zatwierdziła go swoim dekretem, który nosi datę 8 grudnia 2000 r., w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Dziewicy.

Bracia i Siostry FZŚ, obecnie w dniu 6 lutego 2001 r. promulgowane zostają zatwierdzone Konstytucje Generalne, które w konsekwencji będą musiały być zachowywane, poczynwszy od 6 marca 2001 r. Do każdego z nas należy to, aby stały się one „duchem i życiem”, narzędziem umocnienia i wzrostu naszego Zakonu, aby wypłynąć na głębię („Duc in altum”), aby iść naprzód z nadzieją, zgodnie z zachętą skierowaną do wszystkich chrześcijan przez Ojca Świętego w Liście Apostolskim „Novo Millennio ineunte” na zakończenie Wielkiego Jubileuszu roku 2000. Również my, franciszkanie świeccy, jesteśmy wezwani, aby być świadkami, to znaczy męczennikami w pierwotnym znaczeniu tego słowa, Chrystusa w nowym tysiącleciu.

Nieprzypadkowo wybraliśmy datę 6 lutego dla promulgacji poprawionych Konstytucji Generalnych. Jest to data, pod którą są wspominani pierwsi męczennicy Japonii, świadkowie *par excellence*, to znaczy siedemnastu tercjarzy franciszkańskich, ukrzyżowanych razem z Piotrem Chrzycielem, Pawłem Miki i innymi ich towarzyszami. Niewiele wiemy o tych naszych dość odległych Braciach, jak tylko o ich niezłomnej woli, aby trwać mocno w wierze, aby nie chronić własnego życia za wszelką cenę kosztem dania świadectwa Ewangelii.

Również w ostatnim stuleciu byli świeccy franciszkanie, którzy aż po ofiarę życia zmanifestowali wierność przyrzeczeniom chrztu świętego i zakorzeniony w wierze sprzeciw wobec zła. Wspominamy naszego współbrata Ceferina Gimeneza Mallę, ofiarę prześladowania religii w czasie hiszpańskiej wojny domowej (1936/1939), który został beatyfikowany 4 maja 1997 r. Wspominamy Sługę Bożego Františka Noska, czeskiego polityka i franciszkanina świeckiego, inną ofiarę przemocy komunistycznej. Wspominamy Juvénała Kabera, przełożonego Wspólnoty w Kigali, zamordowanego w czasie masakry wojny plemiennej w Ruandzie. Są to tylko niektóre przykłady, ale również do nich odnosi się to, co Ojciec Święty niedawno stwierdził: „To przede wszystkim odważnemu świadectwu wiernych świeckich, nierzadko aż po męczeństwo, zawdzięcza się, że wiara nie została całkowicie wymazana z życia całych narodów”.

Może od nas nie będzie się żądać męczeństwa krwi, ale z pewnością będzie od nas wymagane świadectwo konsekwencji i sta-

łości w wypełnianiu obietnic chrzcielnych, odnowionych i potwierdzonych przez profesję w FZŚ. Na mocy profesji Reguła i jej zastosowanie, jakie podają Konstytucje Generalne, muszą stanowić dla każdego z nas punkt odniesienia doświadczenia codziennego, począwszy od specyficznego powołania i od ściśle określonej tożsamości. Na tej podstawie trzeba na nowo opracować naszą egzystencję i znaleźć projekt życia (franciszkański radykalizm ewangeliczny) oraz miejsce komunii eklezjalnej (braterstwo), w których byłoby możliwe odczytanie, „dlaczego i jak żyć, kochać i cierpieć” (KG 10).

Z tym życzeniem Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ, otrzymawszy zatwierdzone Konstytucje Generalne, przekazuje je całemu Zakonowi, aby – tak jak Reguła – były studiowane, kochane i wypełniane.

Emanuela De Nunzio
Przełożona Generalna FZŚ

ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale

Via Pomponia Graecina, 31 - 00145 Roma
Tel. e fax: +39.06.5123964

Roma, 4 ottobre 2001
Festa di San Francesco d'Assisi

Traduzione delle Costituzioni Generali dell'OFS in lingua polacca

Con lettera del 17 settembre 2001 la Vice Ministro Nazionale dell'OFS in Polonia, Jadwiga Wojas, ha trasmesso alla Presidenza CIOFS il testo delle Costituzioni Generali dell'OFS tradotto in lingua polacca, allegando l'attestazione del Ministro Provinciale Fr. Marek Wach, OFM, che conferma la conformità della traduzione all'editio tipica.

Vista l'anzidetta dichiarazione del Ministro Provinciale, che in Polonia esercita l'*altius moderamen* sull'OFS a norma degli artt. 85.2 e 88 delle Costituzioni Generali;

- in virtù della delega conferitami dal Consiglio di Presidenza CIOFS nella riunione del 15/20 gennaio 1991;
- in applicazione dei criteri fissati dallo stesso Consiglio di Presidenza nella riunione del 14/20 ottobre 1992,

approvo

la traduzione delle Costituzioni Generali in lingua polacca.

Emanuela De Nunzio

Emanuela De Nunzio
Ministro Generale OFS

Franciszkański Zakon Świeckich
Rada Międzynarodowa
Via Pomponia Grecina, 31 – 00145 Roma
Tel/fax: +39.06.5123964

Rzym, 4 października 2001
w uroczystość św. Franciszka z Asyżu

Przekład Konstytucji Generalnych FZŚ na język polski

Pismem z 17 września 2001 r. Zastępczyni Przełożonej Narodowej, Jadwiga Wojas, przesłała do Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ (CIOFS) tekst Konstytucji Generalnych FZŚ, przetłumaczony na język polski, dołączając poświadczenie Ministra Prowincjalnego, Br. Marka Wacha OFM, który potwierdza, że przekład jest zgodny z wydaniem typicznym.

Wziąwszy pod uwagę wspomniane wyżej poświadczenie Ministra Prowincjalnego, który w Polsce wypełnia *altius moderamen* w odniesieniu do FZŚ w myśl art. 85,2 i 88 Konstytucji Generalnych:

- na mocy upoważnienia udzielonego mi przez Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ (CIOFS) na zebraniu w dniach 1–20 stycznia 1991,
- spełniając zasady ustalone przez to Prezydium Rady na zebraniu w dniach 14–20 października 1992,

zatwierdzam

przekład Konstytucji Generalnych FZŚ na język polski.

Emanuela De Nunzio
Przełożona Generalna FZŚ

Skróty

Dokumenty Kościoła

- DA – Dekret o apostołstwie świeckich *Apostolicam actuositatem*
- DK – Dekret o posłudze i życiu kapłanów *Presbyterorum ordinis*
- KDK – Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym *Gaudium et spes*
- KK – Konstytucja dogmatyczna o Kościele *Lumen gentium*
- KO – Konstytucja dogmatyczna o Objawieniu Bożym *Dei Verbum*
- KPK – Kodeks Prawa Kanonicznego
- LE – Encyklika Jana Pawła II o godności pracy ludzkiej *Laborem exercens*

Pisma św. Franciszka

- 2LW – List do wiernych. Redakcja druga
- PBİM – Pozdrowienie Błogosławionej Dziewicy Maryi
- 1Reg – Reguła niezatwierdzona
- 2Reg – Reguła zatwierdzona
- T – Testament

Źródła franciszkańskie

- 1Bon – Św. Bonawentura, *Życiorys większy św. Franciszka*
- 1Cel – Tomasz z Celano, *Życiorys pierwszy św. Franciszka*
- 2Cel – Tomasz z Celano, *Życiorys drugi św. Franciszka*
- 3T – *Relacja Trzech Towarzyszy*
- Za – *Zbiór asycki*

Rozdział pierwszy

Franciszkański Zakon Świeckich

Artykuł 1

1. Wszyscy wierni są powołani do świętości i w jedności z Kościołem mają prawo kroczyć własną drogą duchową¹.

Reg. 1, 2 2. W Kościele istnieje wiele rodzin duchowych posiadających różne charyzmaty. Do tych rodzin należy zaliczyć Rodzinę Franciszkańską, która w swoich różnych gałęziach uznaje za Ojca, inspiratora i wzór św. Franciszka z Asyżu.

Reg. 2 3. W Rodzinie Franciszkańskiej od początków swoje własne miejsce ma Franciszkański Zakon Świeckich². Jest on utworzony przez organiczne połączenie wszystkich braterskich wspólnot katolickich, których członkowie – natchnieni przez Ducha Świętego – zobowiązują się żyć Ewangelią na sposób św. Franciszka w ich stanie świeckim, zachowując Regułę zatwierdzoną przez Kościół³.

¹ Por. KPK 210; 214; KK 40.

² Nazywany także Trzecim Zakonem Franciszkańskim (TOF). Por. *Reguła* 2, nota 5. KPK 303 tak określa Trzecie Zakony: „Stowarzyszenia, których członkowie, żyjąc w świecie, uczestniczą w duchu jakiegoś instytutu zakonnego, pod wyższym kierownictwem tegoż instytutu prowadzą życie apostołskie i zdążają do chrześcijańskiej doskonałości, nazywają się trzecimi zakonami lub otrzymują inną odpowiednią nazwę”.

³ Po Regułach zatwierdzonych przez Papieża Mikołaja IV w 1289 r. i przez Papieża Leona XIII w 1883 r., Reguła aktualna została zatwierdzona przez Papieża Pawła VI w dniu 24 czerwca 1978 r.

4. Na mocy przynależności do tej samej rodziny duchowej *Stolica Apostolska* powierzyła troskę duszpasterską i opiekę duchową nad FZŚ Pierwszemu Zakonowi Franciszkańskiemu i Trzeciemu Zakonowi Regularnemu /TOR/. Są to „instytuty”, do których należy wyższe kierownictwo, o jakim jest mowa w kan. 303 KPK⁴.

5. Franciszkański Zakon Świeckich jest w Kościele stowarzyszeniem publicznym⁵. Dzieli się on na wspólnoty na różnych szczeblach: miejscowym, regionalnym, narodowym i międzynarodowym. Każda z nich ma osobowość prawną w Kościele.

Artykuł 2

1. Powołanie do FZŚ jest powołaniem specyficznym, które formuje życie i działalność apostołską swoich członków. Dlatego nie mogą należeć do FZŚ ci, którzy poprzez wieczyste zobowiązanie są złączeni z inną rodziną zakonną lub instytutem życia konsekrowanego.

2. FZŚ jest otwarty dla wiernych każdego stanu. Do niego mogą należeć:

- świeccy (mężczyźni i kobiety),
- duchowni diecezjalni (diakoni, kapłani, biskupi).

Artykuł 3

1. Charakter świecki znamionuje duchowość i życie apostołskie tych, którzy należą do FZŚ.

⁴ Por. *Konstytucje FZŚ* 85,2. Kiedy są cytowane *Konstytucje*, bez dalszej specyfikacji, odniesienie dotyczy tych obecnych.

⁵ Por. KPK 116; 301,3; 312; 313.

2. Ich świeckość w powołaniu i w życiu apostołskim wyraża się stosownie do ich stanu, a mianowicie:

- dla świeckich, przyczyniając się do budowania Królestwa Bożego przez obecność w rzeczywistościach i działaniach doczesnych⁶;
- dla duchownych diecezjalnych przez spełnianie właściwej im posługi Ludowi Bożemu, wspólnie z Biskupem i Prezbiterium⁷.

Jedni i drudzy są inspirowani wyborami ewangelicznymi św. Franciszka z Asyżu i angażują się w kontynuowanie jego misji z innymi komponentami Rodziny Franciszkańskiej.

3. Powołanie do FZŚ jest powołaniem do życia Ewangelią w braterskiej komunii. W tym celu członkowie FZŚ łączą się we wspólnoty kościelne, które nazywają się wspólnotami braterskimi.

Artykuł 4

1. FZŚ rządzi się prawem powszechnym Kościoła i własnym: Regułą, Konstytucjami, Rytualem i Statutami partykularnymi.

2. Reguła określa naturę, cel i ducha FZŚ.

Reg. 3

3. Konstytucje mają za cel:

- dostosowanie Reguły,
- konkretne wskazanie warunków przynależności do FZŚ, sposób zarządzania nim, organizację życia braterskiego, siedzibę⁸.

⁶ Por. KPK 225; Przemówienie Jana Pawła II do FZŚ, 27 września 1982, *L'Osse-rvatore Romano*, 27 września 1982.

⁷ Por. KPK 275 n; DK 12; 14; 15 n.

⁸ Por. KPK 304.

Artykuł 5

1. Autentyczna interpretacja Reguły i Konstytucji należy do Sto- Reg.3
licy Apostolskiej.

2. Interpretacja praktyczna Konstytucji w celu zharmonizowania ich zastosowania w różnych obszarach i na różnych szczeblach Zakonu należy do Kapituły generalnej FZŚ.

3. Wyjaśnienie specyficznych punktów, które domagają się niezwłocznej decyzji, należy do kompetencji Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ. Takie wyjaśnienie zachowuje ważność do następnej Kapituły generalnej.

Artykuł 6

1. Wspólnota Międzynarodowa FZŚ ma własny Statut zatwierdzony przez Kapitułę generalną.

2. Wspólnoty narodowe mają własne Statuty zatwierdzone przez Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ.

3. Wspólnoty regionalne i miejscowe mogą mieć własne Statuty zatwierdzone przez Radę wyższego stopnia.

Artykuł 7

Wszystkie rozporządzenia, które nie zgadzają się z niniejszymi Konstytucjami, są zniesione.

Rozdział drugi

Forma życia i działalność apostołska

Tytuł I

Forma życia

Artykuł 8

1. Franciszkanie świeccy poprzez profesję zobowiązują się żyć w swoim świeckim stanie Ewangelią według duchowości franciszkańskiej.

2. Starają się w świetle wiary pogłębiać wartości i wybory życia ewangelicznego według Reguły FZŚ:

- Reg. 7 – na podejmowanej nieustannie drodze nawrócenia i formacji;
- Reg. 4 – otwarci na wymogi stawiane przez społeczeństwo i rzeczywistość Kościoła, przechodząc od Ewangelii do życia i od życia do Ewangelii;
- w wymiarze osobistym i wspólnotowym tej drogi.

Artykuł 9

- Reg. 5 1. Duchowość franciszkanina świeckiego jest raczej sposobem życia skoncentrowanym na osobie Jezusa Chrystusa i Jego

naśladowaniu⁹ niż szczegółowym programem, który należy realizować.

2. Franciszkanin świecki, zaangażowany w naśladowanie przykładu i nauk Chrystusa, ma obowiązek osobistego i nieustannego studiowania Ewangelii i Pisma Świętego. Wspólnota i odpowiedzialni za nią niech popierają miłość do słowa ewangelicznego i wspomagają braci w poznawaniu go i zrozumieniu tak, jak ono z pomocą Ducha jest głoszone przez Kościół¹⁰. Reg. 4

Artykuł 10

„Chrystus ubogi i ukrzyżowany”, zwycięzca śmierci i zmartwychwstały, najwyższe objawienie miłości Boga do człowieka, jest księgą, z której bracia, naśladowując Chrystusa, uczą się, dlaczego i jak żyć, kochać i cierpieć. W Nim odkrywają wartość sprzeciwu w obronie sprawiedliwości oraz sens trudności i krzyży życia codziennego. Z Nim mogą przyjąć wolę Ojca nawet w najtrudniejszych okolicznościach i żyć franciszkańskim duchem pokoju, odrzucając wszelką doktrynę sprzeczną z godnością człowieka. Reg. 10

Artykuł 11

Pamiętając, że Duch Święty jest źródłem ich powołania, animatorem życia braterskiego i misji, franciszkanie świeccy niech się starają naśladować napomnienie Świętego, aby ponad wszystko „pragnąć posiąść Ducha Pańskiego wraz z Jego uświęcającym działaniem”¹¹.

⁹ Por. 1Reg 22,41; 2LW 51.

¹⁰ Por. KO 10.

¹¹ 1Reg 10,8.

Artykuł 12

1. Inspirowani przykładem i pismami Franciszka, a zwłaszcza za łaską Ducha, bracia niech każdego dnia z wiarą przeżywają wielki dar, jaki przyniósł nam Chrystus: objawienie Ojca. Niech dają świadectwo tej wiary przed ludźmi:

- w życiu rodzinnym,
- w pracy,
- w radości i w cierpieniach,
- w spotkaniu z ludźmi, którzy wszyscy są braćmi w tym samym Ojcu,
- w obecności i udziale w życiu społecznym,
- w braterskim stosunku do wszystkich stworzeń.

Reg. 10 2. Z Jezusem, posłusznym aż śmierci, niech się starają poznać i pełnić wolę Ojca, Niech dziękują Bogu za dar wolności i za objawienie prawa miłości. Niech przyjmują pomoc, jaka – dla pełnienia woli Bożej – jest im oferowana za pośrednictwem Kościoła przez tych, którzy są w nim ustanowieni dla sprawowania władzy, i przez braci. Niech z pogodną stanowczością podejmują ryzyko odważnych decyzji w życiu społecznym.

Reg. 8 3. Bracia niech kochają synowskie spotkanie z Bogiem, a modlitwa i kontemplacja niech będzie duszą ich własnego bytu i działania. Niech się starają odkrywać obecność Ojca we własnym sercu, w przyrodzie i w historii ludzi, w której wypełnia się Jego zbawczy plan. Kontemplacja tej tajemnicy będzie ich czynić gotowymi do współpracy w tym zamyśle miłości.

Artykuł 13

Reg. 7 1. Franciszkanie świeccy, pierwotnie nazywani „braćmi i siostrami od pokuty”, postanawiają żyć w duchu ciągłego nawracania się. Środkami do pielęgnowania tej cechy powołania franciszkańskiego,

indywidualnie i we wspólnocie, są: słuchanie i nabożeństwa słowa Bożego, rewizja życia, skupienia duchowe, pomoc doradcy duchowego i nabożeństwa pokutne. Niech często przystępują do sakramentu pojednania i troszczą się o jego sprawowanie wspólnotowe, zarówno w swojej wspólnocie, jak i z całym ludem Bożym¹².

2. W tym duchu nawrócenia należy przeżywać miłość do odnowy Kościoła połączoną z odnową osobistą i wspólnotową. Owocem nawrócenia, które jest odpowiedzią na miłość Boga, są dzieła miłości względem braci¹³.

3. Praktyki pokutne, takie jak post i wstrzemięźliwość, tradycyjne wśród pokutników franciszkańskich, muszą być znane, doceniane i przeżywane zgodnie ze wskazaniami ogólnymi Kościoła.

Artykuł 14

1. Świadomi, że Bóg zechciał z nas wszystkich uczynić jeden lud i że ustanowił swój Kościół powszechnym sakramentem zbawienia, bracia niech w duchu wiary angażują się w refleksję na temat Kościoła, jego misji w świecie współczesnym i roli w nim franciszkanów świeckich, podejmując wyzwania i przyjmując odpowiedzialność, jaką ta refleksja pozwoli im odkryć.

2. Eucharystia stanowi centrum życia Kościoła. W niej Chrystus jednoczy nas ze swoją Osobą i pomiędzy sobą jako jedno ciało. Przeto Eucharystia niech będzie centrum życia wspólnoty; bracia niech uczestniczą w Eucharystii możliwie jak najczęściej, pamiętając o czci i miłości Franciszka, który w Eucharystii przeżywał wszystkie tajemnice życia Chrystusa. Reg. 8

¹² *Obrzędy pokuty*, dostosowane do zwyczajów polskich, Katowice 1981, Wprowadzenie n. 22, s. 25 n.

¹³ Por. 2LW 25 n.

3. Niech uczestniczą w sakramentach Kościoła, troszcząc się nie tylko o uświęcenie osobiste, ale również o to, aby przyczynić się do wzrostu Kościoła i rozszerzania się Królestwa. Niech współpracują w żywym i świadomym odprawianiu liturgii we własnych parafiach, szczególnie w sprawowaniu sakramentu chrztu, bierzmowania, małżeństwa i namaszczenia chorych.

4. Bracia i wspólnoty niech się stosują do wskazań Rytuału dotyczących różnych form włączania się w modlitwę liturgiczną Kościoła, dając pierwszeństwo sprawowaniu Liturgii Godzin¹⁴.

5. Prawdziwi czciciele Ojca mogą w każdym miejscu i w każdym czasie oddawać kult i modlić się do Niego, jednakże bracia niech się starają znajdować czas na milczenie i skupienie, poświęcony wyłącznie modlitwie.

Artykuł 15

Reg. 11 1. Franciszkanie świeccy angażują się, aby żyć duchem Błogosławieństw, a w szczególny sposób duchem ubóstwa. Ubóstwo ewangeliczne ukazuje ufność w Ojcu, daje wolność wewnętrzną i skłania do popierania sprawiedliwego podziału dóbr.

2. Franciszkanie świeccy, którzy poprzez pracę i dobra materialne powinni troszczyć się o własną rodzinę i służyć społeczeństwu, mają w szczególny sposób żyć w ubóstwie ewangelicznym. Aby je zrozumieć i realizować, trzeba poważnego zaangażowania osobistego oraz wsparcia wspólnoty poprzez modlitwę i dialog, wspólnotową rewizję życia, wsłuchiwanie się we wskazania Kościoła i potrzeby społeczeństwa.

¹⁴ Rytuał FZŚ, Dodatek 26; 27.

3. Franciszkanie świeccy niech się starają ograniczyć wymagania osobiste, żeby móc lepiej dzielić się dobrami duchowymi i materialnymi z braćmi, zwłaszcza tymi uważanymi za ostatnich. Niech dziękują Bogu za otrzymane dobra, używając ich jak dobrzy administratorzy, a nie jak właściciele.

Niech zajmą stanowczą postawę przeciwko konsumizmowi oraz przeciwko ideologiom i praktykom, które przedkładają bogactwo nad wartości ludzkie i religijne, a także pozwalają na wykonywanie człowieka.

4. Niech kochają i praktykują czystość serca będącą źródłem prawdziwego braterstwa.

Artykuł 16

1. Maryja, Matka Jezusa, jest wzorem w słuchaniu słowa i wierności powołaniu: w Niej, jak Franciszek, widzimy zrealizowane wszystkie cnoty ewangeliczne¹⁵. Reg. 9

2. Bracia niech pielęgnują gorącą miłość do Najświętszej Dziewicy, naśladowanie Jej, modlitwę i synowskie oddanie. Niech okazują swoją pobożność wyrazami szczerej wiary w formach przyjętych przez Kościół.

3. Maryja jest dla całej wspólnoty kościelnej wzorem płodnej i szczerej miłości. Franciszkanie świeccy i wspólnoty niech się starają żyć doświadczeniem Franciszka, który Dziewicę Maryję uczynił przewodniczką swego dzieła; z Nią, jak uczniowie w Dniu Pięćdziesiątnicy, niech przyjmują Ducha, aby realizować się we wspólnocie miłości¹⁶.

¹⁵ PBIM.

¹⁶ Por. 2Cel 198.

Tytuł II

Aktywna obecność w Kościele i w świecie

Artykuł 17

Reg. 6 1. Wezwani do współpracy w budowaniu Kościoła jako sakramentu zbawienia dla wszystkich ludzi oraz stawszy się przez chrzest i profesję „świadkami i narzędziami jego misji”, franciszkanie świeccy głoszą Chrystusa życiem i słowem. Ich apostołatem pierwszoplanowym jest świadectwo osobiste w środowisku, w którym żyją¹⁷, i posługa w budowaniu Królestwa Bożego w rzeczywistości ziemskiej.

2. We wspólnotach niech będzie popierane przygotowanie braci do szerzenia orędzia ewangelicznego „w zwykłych warunkach właściwych światu”¹⁸ i do współpracy w katechezie we wspólnotach kościelnych.

3. Ci, którzy zostali powołani do wypełniania misji katechetów, przewodniczących wspólnot kościelnych lub innych posług, a także szafarze świętych czynności niech przyswajają sobie miłość Franciszka do słowa Bożego, jego wiarę w tych, którzy je głoszą, i wielki zapał, z jakim on przyjął od Papieża misję głoszenia pokuty.

4. Udział w posłudze uświęcania, którą Kościół wypełnia poprzez liturgię, modlitwę oraz dzieła pokuty i miłości, niech bracia

¹⁷ Por. 1Reg 17,3; 3T 36; 2LW 53.

¹⁸ KK 35.

realizują przede wszystkim we własnej rodzinie, następnie we wspólnocie, a wreszcie – przez aktywną obecność – w Kościele miejscowym i w społeczeństwie.

Dla społeczeństwa sprawiedliwego i braterskiego

Artykuł 18

1. Franciszkanie świeccy są wezwani do dawania własnego wkładu, inspirowanego osobą i orędziem św. Franciszka z Asyżu, w cywilizację, w której godność osoby ludzkiej, współodpowiedzialność i miłość są rzeczywistościami żywymi¹⁹.

2. Powinni zgłębiać prawdziwe fundamenty braterstwa powszechnego oraz wszędzie szerzyć ducha gościnności i atmosferę braterstwa. Niech zdecydowanie angażują się przeciwko każdej formie wyzysku, dyskryminacji i spychania na margines oraz przeciw wszelkiej postawie obojętności względem innych. Reg. 13

3. Niech współpracują z ruchami popierającymi braterstwo między narodami, niech angażują się w „tworzenie godnych warunków życia” dla wszystkich, w działania na rzecz wolności każdego narodu. Reg. 13

4. Naśladując przykład Franciszka, Patrona ekologów, niech czynnie popierają inicjatywy na rzecz ochrony stworzenia, współpracując w podejmowanych wysiłkach dla unikania zanieczyszczenia i degradacji przyrody oraz dla tworzenia warunków życia i środowiska, które nie stanowiłyby zagrożenia dla człowieka.

¹⁹ KDK 31 n.

Artykuł 19

Reg. 14 1. Franciszkanie świeccy niech zawsze działają jak zaczyn w środowisku, w którym żyją, poprzez świadectwo miłości braterskiej i jasne motywacje chrześcijańskie.

2. W duchu bycia mniejszymi niech wybierają przede wszystkim więź z ubogimi i ludźmi z marginesu, czy będą to poszczególne jednostki, czy kategorie osób, czy cały naród; niech współpracują w przewycięzaniu spychania na margines ludzi i tych form ubóstwa, które są owocem nieefektywności i niesprawiedliwości.

Artykuł 20

Reg. 14 1. Zaangażowani w budowanie Królestwa Bożego w sprawach i działaniach doczesnych franciszkanie świeccy z natury swego powołania przeżywają jako nierozdzielną rzeczywistość własną przynależność do Kościoła i społeczeństwa.

2. Pierwszym i podstawowym wkładem w budowanie świata bardziej sprawiedliwego i braterskiego niech będzie zaangażowanie w wypełnianie obowiązków właściwych ich działalności pracowniczey i odpowiednie przygotowanie zawodowe. W tym samym duchu służby niech podejmują swoją odpowiedzialność społeczną i cywilną.

Artykuł 21

Reg. 16 1. Dla Franciszka praca jest darem, a to, że można pracować – łaską. Praca codzienna jest nie tylko środkiem utrzymania, lecz także okazją służby Bogu i ludziom oraz drogą do rozwoju własnej osobowości. W przekonaniu, że praca jest prawem i obowiązkiem oraz że każda forma zajęcia zasługuje na szacunek, bracia niech zabiegają o to, aby wszyscy mieli możliwość pracowania i by proces pracy stawał się coraz bardziej ludzki.

2. Rozrywka i rekreacja mają własną wartość i są konieczne dla rozwoju osoby. Franciszkanie świeccy niech troszczą się o równowagę między pracą i odpoczynkiem i niech starają się realizować w czasie wolnym odpowiednie formy zajęć²⁰.

Artykuł 22

1. Franciszkanie świeccy „niech będą obecni... na polu życia publicznego”; niech współpracują, o ile mają taką możliwość, w wydawaniu sprawiedliwych praw i rozporządzeń. Reg. 15

2. Wspólnoty zgodnie z powołaniem franciszkańskim i wskazaniem Kościoła powinny przez odważne inicjatywy angażować się na polu promocji ludzkiej i sprawiedliwości. Niech zajmują jasne stanowisko, kiedy człowiek zostaje dotknięty w swojej godności z powodu jakiegokolwiek formy ucisku albo obojętności. Niech oddają swoją posługę ofiarom niesprawiedliwości.

3. Rezygnacja ze stosowania przemocy, charakterystyczna dla uczniów Franciszka, nie oznacza rezygnacji z działania; bracia jednak niech uważają, aby ich interwencje były zawsze inspirowane miłością chrześcijańską.

Artykuł 23

1. Pokój jest dziełem sprawiedliwości oraz owocem pojednania i miłości braterskiej²¹. Franciszkanie świeccy są wezwani, aby być nosicielami pokoju w swojej rodzinie i w społeczeństwie: Reg. 19

²⁰ Por. KDK 67; LE 16 n.

²¹ Por. KDK 78.

- niech troszczą się o przedstawianie i szerzenie pokojowych idei oraz postaw;
- niech rozwijają własne inicjatywy i niech współpracują, indywidualnie i jako wspólnota, z inicjatywami Papieża, Kościołów partykularnych i Rodziny Franciszkańskiej;
- niech współpracują z ruchami i instytucjami, które wspierają pokój w poszanowaniu jego autentycznych fundamentów.

2. Niech doceniają wybór dokonany przez tych, którzy z racji sumienia odrzucają „noszenie broni”, uznając jednak prawo, zarówno osobiste, jak i narodowe do słusznej obrony,

3. Dla zachowania pokoju w rodzinie bracia niech w odpowiednim czasie sporządzą testament dotyczący swoich dóbr.

W rodzinie

Artykuł 24

Reg. 17 1. Franciszkanie świeccy niech uważają własną rodzinę za środowisko priorytetowe, w którym mają przeżywać swoje zadanie chrześcijańskie i powołanie franciszkańskie, i niech tworzą w niej przestrzeń dla modlitwy, dla słowa Bożego i dla katechezy chrześcijańskiej, angażując się w sprawę szacunku dla każdego życia od jego poczęcia i w każdej sytuacji aż do śmierci. Małżonkowie znajdują w Regule FZŚ skuteczną pomoc na własnej drodze życia chrześcijańskiego, świadomi, że w sakramencie małżeństwa ich miłość uczestniczy w miłości, jaką Chrystus darzy swój Kościół. Miłość małżonków i potwierdzenie waloru wierności są głębokim świadectwem dawanym własnej rodzinie, Kościołowi i światu.

2. We wspólnocie braterskiej;

- tematem dialogu i wymiany doświadczeń niech będzie duchowość rodzinna i małżeńska oraz chrześcijańskie spojrzenie na problemy rodzinne;
- niech będzie współudział w ważnych chwilach życia rodzinnego współbraci oraz braterska troska o tych, którzy – celibatariusze czy niezamężne, wdowy lub wdowcy, osoby samotnie wychowujące dzieci, będący w separacji, rozwiedzeni – żyją w trudnych sytuacjach i warunkach;
- niech będą tworzone sprzyjające warunki do dialogu między- Reg. 19 pokoleniowego;
- niech będzie popierana formacja grup małżonków i grup rodzinnych.

3. Bracia niech współpracują w wysiłkach podejmowanych w Kościele i w społeczeństwie dla potwierdzenia wartości i szacunku dla życia oraz dania odpowiedzi na problemy społeczne rodziny.

Artykuł 25

Mając przekonanie o konieczności wychowania dzieci tak, by otwierały swój umysł na wspólnotę i „by w niej uświadamiały sobie, że są żywymi i aktywnymi członkami Ludu Bożego”²², oraz o fascynacji, jaką może w nich budzić Franciszek, należy popierać formację grup dzieci, które z pomocą pedagogiki i organizacji dostosowanej do ich wieku, niech będą wprowadzane w poznawanie i miłość życia franciszkańskiego. Statuty narodowe dadzą stosowne wskazania dla organizacji tych grup oraz dla ich relacji ze wspólnotą braterską i z grupami młodzieżowymi.

²² DA 30.

*Postańcy radości i nadziei***Artykuł 26**

1. Również w cierpieniu Franciszek żył ufnością i radością, czerpiąc z:

- doświadczenia ojcstwa Bożego,
- niezachwianej wiary w powstanie z Chrystusem do życia wiecznego,
- doświadczenia możliwości spotkania i wysławiania Stwórcy w powszechnym braterstwie ze wszystkimi stworzeniami²³.

Reg. 19 Dłatego zgodnie z Ewangelią franciszkanie świeccy mówią swoje „tak” dla nadziei i radości życia. Dają wkład w przeciwstawianie się niedostatkom i pesymizmowi, przygotowując lepszą przyszłość.

2. We wspólnocie bracia niech popierają wzajemne zrozumienie i troszczą się, aby atmosfera zebrań była miła i odzwierciedlała radość. Niech się wzajemnie zachęcają do dobrego.

Artykuł 27

Reg. 19 1. Bracia, posuwając się w latach, niech uczą się przyjmować chorobę i rosnące trudności oraz nadawać swojemu życiu głębszy sens przez stopniowe dystansowanie się i kierowanie ku ziemi obiecanej. Niech będą mocno przekonani, że wspólnota wierzących w Chrystusa i tych, którzy miłują się wzajemnie, w Nim trwać będzie dalej w życiu wiecznym jako „wspólnota świętych”.

²³ Por. 2Cel 125; Za 83; 1Bon 9,1.

2. Franciszkanie świeccy niech się starają, aby tworzyć w swoim środowisku, przede wszystkim we wspólnotach, atmosferę wiary i nadziei tak, aby „siostra śmierć” była postrzegana jako przejście do Ojca i by wszyscy mogli ze spokojem przygotować się do niej.

Rozdział trzeci

Życie we wspólnocie braterskiej

Tytuł I

Wskazania ogólne

Artykuł 28

1. Wspólnota FZŚ bierze swój początek z inspiracji św. Franciszka z Asyżu, któremu Najwyższy objawił ewangeliczne znaczenie życia w komunii braterskiej²⁴.

Reg. 20 2. „FZŚ dzieli się na wspólnoty różnych stopni”, w tym celu, aby wspierać w sposób uporządkowany jedność i wzajemną współpracę między braćmi oraz ich aktywną i wspólnotową obecność, zarówno w Kościele partykularnym, jak i w Kościele powszechnym. FZŚ będzie ponadto pobudzał zaangażowanie wspólnot do posługi w świecie, a zwłaszcza w życiu społeczeństwa.

3. Bracia łączą się, zarówno we wspólnoty miejscowe, erygowane przy kościele lub domu zakonnym, jak i we wspólnoty personalne, ustanowione dla dokładnych motywacji, ważnych i uznanych w dekreście erekcyjnym²⁵.

²⁴ Por. *Konstytucje* 3,3; T 16.

²⁵ Por. KPK 518.

Artykuł 29

1. Wspólnoty miejscowe niech się łączą we wspólnoty na różnym szczeblu: regionalnym, narodowym, międzynarodowym, według kryteriów kościelnych, terytorialnych czy innej natury. Są one koordynowane i zespolone zgodnie z Regułą i Konstytucjami. Jest to wymóg komunii między wspólnotami, zgodnej współpracy między nimi i jedności FZŚ.

2. Wspólnoty, które mają pojedynczo osobowość prawną w Kościele, niech uzyskają, jeśli to możliwe, osobowość prawną cywilną dla lepszego wypełnienia własnej misji. Do Rad narodowych należy podanie wskazań dotyczących motywacji i procedur postępowania. Reg. 20

3. Statuty narodowe powinny określić kryteria organizacji FZŚ w narodzie. Zastosowanie tych kryteriów pozostawia się roztropnej ocenie odpowiedzialnych za zainteresowane wspólnoty i Rady narodowej.

Artykuł 30

1. Bracia są współodpowiedzialni za życie wspólnoty, do której należą, i FZŚ jako jedności organicznej wszystkich wspólnot rozsianych po świecie.

2. Poczucie współodpowiedzialności członków wymaga osobistej obecności, świadectwa, modlitwy, czynnej współpracy według możliwości każdego i ewentualnych zadań w animacji wspólnoty.

3. W duchu rodzinnym każdy brat, w miarę własnych możliwości, niech złoży wkład do kasy wspólnoty w celu dostarczania środków finansowych potrzebnych do życia wspólnoty oraz do jej dzieł kultu, apostołatu i charytatywnych. Bracia zadbają również Reg. 25

o finansowanie, a także inny wkład dla podtrzymania aktywności i dzieł wspólnot wyższego stopnia.

Artykuł 31

Reg. 21 1. „Na różnych stopniach każda wspólnota jest ożywiana i kierowana przez Radę i przełożonego (albo prezesa).” Urzędy te są nadawane poprzez wybory zgodnie z Regułą, Konstytucjami i Statutami własnymi. Tylko w wyjątkowych przypadkach albo w pierwszym etapie ich ustanowienia mogą istnieć wspólnoty bez zwyczajnej Rady. Ten brak uzupełnia Rada wyższego szczebla na czas ściśle konieczny dla zapewnienia odnowy lub ukierunkowania wspólnoty, formacji jej animatorów i przeprowadzenia wyborów.

2. Urząd przełożonego czy radnego jest posługą braterską, zadaniem wypełnianym w poczuciu dyspozycyjności i odpowiedzialności wobec każdego brata i wspólnoty, aby każdy realizował się we własnym powołaniu, a każda wspólnota była prawdziwie franciszkańską wspólnotą kościelną, aktywnie obecną w Kościele i społeczeństwie.

3. Odpowiedzialni za FZŚ na każdym stopniu niech będą braćmi profesami wieczystymi, przekonanymi o doniosłości franciszkańskiego życia ewangelicznego, zainteresowanymi życiem Kościoła i społeczeństwa z szerokim i szlachetnym spojrzeniem, otwartymi na dialog, dyspozycyjnymi do udzielania i otrzymywania pomocy i współpracy.

4. Odpowiedzialni niech troszczą się o przygotowanie oraz animację duchową i organizacyjną zebrań, zarówno wspólnot, jak i Rad. Niech się starają ożywiać wspólnotę poprzez własne świadectwo, proponując odpowiednie środki dla rozwoju życia wspólnoty i działań apostołskich, w świetle fundamentalnych opcji fran-

ciszkańskich. Niech dbają o to, aby podjęte decyzje były wypełniane i niech popierają współpracę braci.

Artykuł 32

1. Przełożeni i radni niech żyją i popierają ducha i rzeczywistość komunii między braćmi, między różnymi wspólnotami oraz między nimi i Rodziną Franciszkańską. Niech mają na sercu nade wszystko pokój i pojednanie w kręgu wspólnoty.

2. Obowiązek kierowniczy przełożonych i radnych jest czasowy. Bracia, unikając wszelkiej ambicji, mają okazywać miłość do wspólnoty przez ducha służby i dyspozycyjności, zarówno do przyjęcia, jak i opuszczenia stanowiska. Reg. 21

Artykuł 33

1. W kierowaniu i koordynowaniu wspólnot i Zakonu trzeba popierać osobowość i zdolności poszczególnych braci i poszczególnych wspólnot oraz należy szanować różnorodność wyrażania ideału franciszkańskiego i zróżnicowanie kulturowe.

2. Rady wyższego stopnia niech nie czynią tego, co może być odpowiednio wykonane, zarówno przez wspólnoty miejscowe, jak i Radę niższego stopnia; niech respektują i popierają ich żywotność, aby one należycie wypełniały własne obowiązki. Wspólnoty miejscowe i zainteresowane Rady niech się angażują we wcielanie w życie uchwał Rady Międzynarodowej i innych Rad wyższego stopnia oraz w realizację ich programów, dostosowując je, gdy potrzeba, do własnej rzeczywistości.

Artykuł 34

Tam, gdzie sytuacja środowiskowa i potrzeby jej członków tego wymagają, w obrębie wspólnoty mogą pod kierunkiem jednej Rady być ustanowione sekcje lub grupy, które będą gromadziły członków złączonych przez szczególne wymogi, zbieżność interesów lub tożsamość podjętych działań.

Grupy te będą mogły nadać sobie specyficzne normy dotyczące spotkań i działań, z zachowaniem wierności wymogom, które wynikają z przynależności do wspólnoty. Statuty narodowe ustalają odpowiednie kryteria dla tworzenia i funkcjonowania sekcji lub grup.

Artykuł 35

1. Kapłani diecezjalni, którzy uważają się za powołanych przez Ducha do uczestniczenia w charyzmacie św. Franciszka z Asyżu we wspólnocie świeckiej, niech znajdują w niej szczególną uwagę, odpowiednią do ich misji w Ludzie Bożym.

2. Kapłani diecezjalni franciszkanie mogą również łączyć się we wspólnoty personalne w celu pogłębienia inspiracji ascetycznych i duszpasterskich, jakie daje im życie i nauka Franciszka oraz Reguła FZŚ, aby lepiej przeżywać swoje powołanie w Kościele. Jest wskazane, aby te wspólnoty posiadały własne Statuty, które przewidywałyby konkretne sposoby dotyczące tworzenia tychże wspólnot, spotkań braterskich i formacji duchowej, a także by ożywiać i podtrzymywać więź z całym Zakonem.

Artykuł 36

1. Wielką pomocą w duchowym i apostołskim rozwoju FZŚ mogą być bracia, którzy poprzez śluby prywatne zobowiązują się

żyć duchem Błogosławieństw i stawać się bardziej dyspozycyjnymi do kontemplacji i służby wspólnocie.

2. Ci bracia i siostry mogą łączyć się w grupy, zgodnie ze Statutami zatwierdzonymi przez Radę narodową albo, gdy rozprze-strzenie się tych grup przekracza granice narodu, przez Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ.

3. Statuty te muszą być zgodne z niniejszymi Konstytucjami.

Tytuł II

Wstąpienie do Zakonu i formacja

Artykuł 37

Reg. 23 1. Włączenie do Zakonu dokonuje się poprzez okres wprowadzenia, okres formacji i profesję Reguły.

2. Już od wejścia do wspólnoty rozpoczyna się droga formacji, która musi się rozwijać przez całe życie. Pamiętając, że Duch Święty jest głównym czynnikiem formacji i starając się zawsze współpracować z Nim, odpowiedzialnymi za formację są: sam kandydat, cała wspólnota, Rada z przełożonym, mistrz formacji i asystent.

3. Bracia są odpowiedzialni za własną formację, aby rozwijać powołanie otrzymane od Pana w sposób coraz to doskonalszy. Wspólnota jest wezwana, aby pomagać braciom na tej drodze przez serdeczność, modlitwę i przykład.

4. Do Rad narodowych i regionalnych należy, przy wspólnym porozumieniu, opracowanie i podjęcie środków dostosowanych do miejscowych sytuacji, będących pomocą dla odpowiedzialnych za formację w poszczególnych wspólnotach.

*Okres wprowadzenia***Artykuł 38**

1. Okres wprowadzenia jest fazą przygotowawczą do prawdziwego i właściwego okresu formacji i ma na celu rozeznanie powołania oraz wzajemne poznanie się między wspólnotą i postulantem. Ma on zapewnić wolność i powagę wstąpienia do FZŚ. Reg. 23

2. Czas trwania i sposoby odbywania okresu wprowadzenia są ustalone przez Statuty narodowe.

3. Do Rady wspólnoty należy zadanie podjęcia decyzji o ewentualnym zwolnieniu od okresu wprowadzenia przy uwzględnieniu wskazań Rady narodowej.

*Przyjęcie do Zakonu***Artykuł 39**

1. Prośba o przyjęcie do Zakonu jest przedstawiana przez postulanta przełożonemu wspólnoty miejscowej lub personalnej poprzez akt formalny, o ile to możliwe na piśmie. Reg. 23

2. Warunkami przyjęcia są: wyznawanie wiary katolickiej, życie w komunii z Kościołem, prowadzenie dobrego życia moralnego, okazywanie wyraźnych oznak powołania²⁶.

²⁶ Por. KPK 316.

3. Rada wspólnoty podejmuje decyzję kolegalnie co do prośby i daje formalną odpowiedź postulantom i powiadamia wspólnotę.

4. Obrzęd przyjęcia odbywa się według Rytuału²⁷. Sporządzony akt jest przechowywany w archiwum wspólnoty.

Okres formacji

Artykuł 40

Reg. 23 1. Okres formacji początkowej trwa przynajmniej rok. Statuty narodowe mogą ustalić, że formacja ta ma trwać dłużej. Jej celem jest dojrzwianie powołania, doświadczenie życia ewangelicznego we wspólnotcie, lepsze poznanie Zakonu. Formacja ta niech będzie przeżywana poprzez częste zebrania dla studium i modlitwy oraz konkretne doświadczenia posługi i apostołatu. Tego rodzaju spotkania, o ile jest to możliwe i stosowne, należy odbywać razem z kandydatami innych wspólnot.

2. Kandydaci są wprowadzani w lekturę i rozważanie Pisma Świętego, w poznawanie osoby i pism Franciszka oraz duchowości franciszkańskiej, w studium Reguły i Konstytucji. Są wychowywani do miłości Kościoła i przyjmowania jego nauczania. Świeccy uczą się na sposób ewangeliczny przeżywania doczesnego zaangażowania w świecie.

3. Udział w zebraniach wspólnoty miejscowej jest nieodzownym warunkiem inicjacji w modlitwę wspólnotową i w życie wspólnoty.

²⁷ Por. *Rytuał FZŚ*, Wprowadzenie 10; rozdz. I.

4. Należy zastosować pedagogię w stylu franciszkańskim i dostosowaną do mentalności środowiska.

Profesja lub przyrzeczenie życia ewangelicznego

Artykuł 41

1. Kandydat po ukończeniu okresu formacji początkowej składa do przełożonego wspólnoty miejscowej prośbę o złożenie profesji. Rada wspólnoty, wysłuchawszy mistrza formacji i asystenta, podejmuje poprzez tajne głosowanie decyzję o dopuszczeniu do profesji oraz daje odpowiedź kandydatowi i powiadamia wspólnotę. Reg. 23

2. Warunkami złożenia profesji lub przyrzeczenia życia ewangelicznego są:

- ukończenie wieku określonego przez Statuty narodowe,
- aktywny udział w formacji początkowej przez rok,
- zgoda Rady wspólnoty miejscowej.

3. Tam, gdzie zostanie to uznane za stosowne, można przedłużyć okres formacji początkowej; jednak nie może on być przedłużony więcej niż rok ponad okres ustalony przez Statut narodowy.

Artykuł 42

1. Profesja jest uroczystym aktem kościelnym, poprzez który kandydat, pamiętając o powołaniu otrzymanym od Chrystusa, odnawia przyrzeczenia chrzcielne i potwierdza publicznie własne

zobowiązanie do życia Ewangelią w świecie według przykładu Franciszka i zachowywania Reguły FZŚ.

Reg. 23 2. Profesja wciela kandydata do Zakonu i jest ze swej natury zobowiązaniem wieczystym. Profesję wieczystą może poprzedzać profesja czasowa ponawiana co roku. Cały okres profesji czasowej nie może przekraczać trzech lat²⁸.

3. Profesję w imieniu Kościoła i FZŚ przyjmuje przełożony wspólnoty miejscowej lub jego delegat. Obrzęd ma się dokonywać według ustaleń Rytuału²⁹.

4. Profesja nie zobowiązuje jedynie profesów wobec wspólnoty, ale także w ten sam sposób zobowiązuje wspólnotę do wzięcia na siebie troski o ich pomyślność ludzką i zakonną.

5. Sporządzony akt profesji jest przechowywany w archiwum wspólnoty.

Artykuł 43

Statuty narodowe określają:

- Reg. 23 – najniższy wiek do złożenia profesji, który jednak nie może być poniżej 18 ukończonych lat,
– znak wyróżniający przynależność do Zakonu („TAU” albo inny symbol franciszkański).

²⁸ Por. *Rytuał FZŚ*, Wprowadzenie 18.

²⁹ Por. *Rytuał FZŚ*, Wprowadzenie 13, rozdz. II.

*Formacja ciągła***Artykuł 44**

1. Zapoczątkowana w poprzednich etapach formacja braci realizuje się w sposób stały i ciągły. Należy ją rozumieć jako pomoc w nawracaniu się każdego³⁰ i wszystkich oraz w wypełnianiu własnej misji w Kościele i w społeczeństwie.

2. Wspólnota ma obowiązek poświęcić specjalną uwagę formacji neoprofesów i profesów czasowych, aby mogło dojrzeć ich powołanie i pogłębić się poczucie przynależności.

3. Formacja ciągła, również poprzez kursy, spotkania, wymianę doświadczeń, ma za cel pomoc wszystkim braciom:

- w słuchaniu i rozważaniu słowa Bożego, „w przechodzeniu od Ewangelii do życia i od życia do Ewangelii”;
- w refleksji, pod wpływem światła wiary i wsparcia przez dokumenty Urzędu Nauczycielskiego, nad wydarzeniami w Kościele i społeczeństwie, zajmując konsekwentnie właściwe postawy wobec nich;
- w realizacji i pogłębieniu powołania franciszkańskiego przez studiowanie pism św. Franciszka, św. Klary i autorów franciszkańskich.

Reg. 4

*Promocja powołaniowa***Artykuł 45**

1. Promocja powołaniowa do Zakonu jest obowiązkiem wszystkich braci i jest znakiem żywotności samych wspólnot. Bracia,

³⁰ Por. *Konstytucje* 8; 1Cel 103.

przekonani o doniosłości i znaczeniu franciszkańskiej formy życia, proszą Boga, aby udzielił łaski powołania franciszkańskiego nowym członkom.

2. Chociaż nic nie może zastąpić świadectwa każdego brata i wspólnot, Rady powinny podjąć stosowne środki dla popierania franciszkańskiego powołania świeckiego.

Tytuł III

Wspólnoty różnych stopni

Wspólnota miejscowa

Artykuł 46

1. Kanoniczne erygowanie wspólnoty miejscowej należy do kompetentnego wyższego przełożonego zakonnego na prośbę zainteresowanych braci, po uprzedniej konsultacji i we współpracy z Radą wyższego stopnia, z którą będzie związana nowa wspólnota, zgodnie ze Statutem narodowym. Reg. 22

Dla kanonicznego erygowania wspólnoty poza domami lub kościołami zakonników franciszkańskich Pierwszego Zakonu i Trzeciego Zakonu Regularnego jest konieczna pisemna zgoda ordynariusza miejsca³¹.

2. Do ważnego erygowania wspólnoty miejscowej wymaga się przynajmniej pięciu profesów wieczystych. Przyjęcia do Zakonu i profesji tych pierwszych braci dokona Rada innej wspólnoty miejscowej lub Rada wyższego stopnia, która w odpowiedni sposób zatroszczy się o ich formację. Akty przyjęcia i profesji oraz dekret erekcyjny są przechowywane w archiwum wspólnoty, a ich kopie przesłane Radzie wyższego stopnia.

³¹ Por. KPK 312.

3. Jeżeli w jakimś narodzie nie ma jeszcze wspólnot FZŚ, zatroszczenie się o to należy do Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ.

Artykuł 47

Reg. 22 1. Każda wspólnota miejscowa jako podstawowa komórka jednego Zakonu jest powierzona opiece duszpasterskiej Zakonu franciszkańskiego, który ją kanonicznie erygował.

2. Wspólnota miejscowa może przejść pod opiekę duszpasterską innego Zakonu franciszkańskiego w sposób przewidziany przez Statuty narodowe.

Artykuł 48

1. W przypadku wygaśnięcia wspólnoty jej dobra majątkowe, bibliotekę i archiwum przejmuje wspólnota bezpośrednio wyższego stopnia.

2. W przypadku odrodzenia zgodnie z prawem kanonicznym wspólnota przejmie na nowo ewentualne pozostałe dobra, własną bibliotekę i archiwum.

Rada wspólnoty

Artykuł 49

1. Radę wspólnoty miejscowej tworzą pełniący następujące urzędy: przełożonego, zastępcy przełożonego, sekretarza, skarbnik-

ka i mistrza formacji. Według potrzeb każdej wspólnoty mogą być dołączone inne urzędy. Do Rady należy na mocy prawa asystent duchowy wspólnoty³².

2. Wspólnota, zgromadzona na zebraniu lub kapitule, rozpatruje sprawy, które dotyczą jej życia i organizacji. Co trzy lata na zebraniu lub kapitule wyborczej wybiera przełożonego i Radę, zgodnie z normami przewidzianymi w Konstytucjach i Statutach.

Artykuł 50

1. Do Rady wspólnoty miejscowej należy:

- popieranie inicjatyw koniecznych do rozwoju życia braterskiego, umacniania formacji ludzkiej, chrześcijańskiej i franciszkańskiej swoich członków, aby podtrzymywać ich w daniu świadectwa i w zaangażowaniu się w świat;
- dokonywanie konkretnych i odważnych, adekwatnych do sytuacji wspólnoty wyborów zaangażowania pośród różnorodnych możliwych działań na polu apostołskim.

2. Zadaniem Rady jest ponadto:

- a) decydowanie o przyjęciu i dopuszczeniu do profesji nowych braci³³;
- b) nawiązywanie braterskiego dialogu z członkami, którzy znajdują się w szczególnych trudnościach, i stosowanie konsekwentnych środków zaradczych;
- c) przyjmowanie prośby o odejście i decydowanie o zawieszeniu danego członka w przynależności do wspólnoty;
- d) podejmowanie decyzji o ustanowieniu sekcji lub grup, zgodnie z Konstytucjami i Statutami;

³² Por. *Konstytucje* 90,2.

³³ Por. *Konstytucje* 39,3; 41,1.

- e) decydowanie o przeznaczeniu funduszy będących w dyspozycji i ogólne rozpatrywanie kwestii dotyczących administracji finansowej oraz spraw ekonomicznych wspólnoty;
- f) powierzanie zadań radnym i innym profesom;
- g) proszenie o odpowiednich i przygotowanych zakonników jako asystentów u kompetentnych przełożonych Pierwszego Zakonu i Trzeciego Zakonu Regularnego;
- h) wypełnianie innych obowiązków wskazanych w Konstytucjach albo koniecznych do osiągnięcia właściwych celów.

Urzędy we wspólnocie

Artykuł 51

1. Zachowując nienaruszoną współodpowiedzialność Rady w animacji i kierowaniu wspólnotą, do przełożonego, który jest pierwszym odpowiedzialnym za wspólnotę, należy troska o to, aby były realizowane wskazania i decyzje wspólnoty oraz Rady, które będzie informował o swoim działaniu.

2. Zadaniem przełożonego jest ponadto:

- a) zwoływanie, przewodniczenie i kierowanie zebraniem wspólnoty i Rady; zwoływanie co trzy lata kapituły wyborczej wspólnoty, po wysłuchaniu Rady co do formalności zwołania;
- b) przygotowanie rocznego sprawozdania do przesłania Radzie wyższego stopnia, po uprzednim zatwierdzeniu przez Radę wspólnoty;
- c) reprezentowanie wspólnoty we wszystkich kontaktach z władzami kościelnymi i cywilnymi. Kiedy wspólnota uzyska osobowość prawną w ustawodawstwie cywilnym,

- przełożony – gdzie to możliwe – podejmuje przedstawicielstwo prawne;
- d) prośenie, za zgodą Rady, o wizytację pasterską i wizytację braterską przynajmniej raz w okresie trzech lat;
 - e) wprowadzanie w czyn tego, co Konstytucje odnoszą do jego kompetencji.

Artykuł 52

1. Obowiązkiem zastępcy przełożonego jest:
 - a) współpraca z przełożonym w duchu braterskim i wspomaganie go w wypełnianiu właściwych mu zadań;
 - b) wypełnianie funkcji, które zostają mu powierzone przez Radę względnie przez zebranie lub kapitułę;
 - c) zastępowanie przełożonego w jego kompetencjach i odpowiedzialności, w przypadku nieobecności lub czasowej przeszkody;
 - d) podjęcie funkcji przełożonego, kiedy urząd wakuje³⁴.
2. Obowiązkiem sekretarza jest:
 - a) sporządzanie aktów urzędowych wspólnoty i Rady oraz troska o ich wysłanie odnośnym adresatom;
 - b) dbanie o prowadzenie na bieżąco archiwum i rejestrów, w których odnotowuje przyjęcia do Zakonu, profesje, zgony, odejścia i przeniesienia ze wspólnoty³⁵;
 - c) dbanie o komunikowanie znaczniejszych faktów różnym szczeblom i, jeśli jest to stosowne, o rozpowszechnianie ich ze pośrednictwem środków społecznego przekazu.

³⁴ Por. *Konstytucje* 81,1.

³⁵ Każda wspólnota miejscowa niech ma przynajmniej rejestr przyjętych (przyjęcia do Zakonu, profesje, przeniesienia, zgony i każda inna ważna adnotacja odnosząca się do poszczególnych członków), księgę protokołów zebrań Rady i rejestr administracji.

3. Zadaniem mistrza formacji jest:
- a) koordynowanie z pomocą innych członków Rady działalności formacyjnej wspólnoty;
 - b) pouczanie i animowanie postulantów w okresie wprowadzenia, kandydatów w okresie formacji początkowej i neo-profesów;
 - c) informowanie przed profesją Rady wspólnoty o zdatości kandydata do podjęcia życia według Reguły.
4. Zadaniem skarbnika lub ekonomy jest:
- a) pilne strzeżenie otrzymanych składek, odnotowywanie w odpowiednim rejestrze poszczególnych przychodów, daty ich przekazania jemu i nazwiska ofiarodawcy albo tego, który je zebrał;
 - b) odnotowywanie w tym samym rejestrze danych dotyczących wydatków, z wyszczególnieniem daty i przeznaczenia, zgodnie ze wskazaniami Rady wspólnoty;
 - c) składanie sprawozdania ze swego zarządzania wobec zebrania i Rady wspólnoty, stosownie do Statutu narodowego.

5. Ustalenia dotyczące kompetencji zastępcy przełożonego, sekretarza i skarbnika są ważne, z odpowiednim dostosowaniem, na wszystkich stopniach.

Uczestnictwo w życiu wspólnoty

Artykuł 53

- Reg. 24 1. Wspólnota ma dawać własnym członkom okazję do spotkania i współpracy poprzez zebrania, organizowane tak często, jak pozwalają na to sytuacje środowiskowe, i z zaangażowaniem wszystkich.

2. Wspólnota niech zbiera się okresowo także jako społeczność kościelna dla sprawowania Eucharystii w atmosferze, która będzie umacniała więź braterską i określała tożsamość Rodziny Franciszkańskiej. Gdzie nie ma możliwości celebracji w grupie, trzeba brać udział w celebracji w szerszej wspólnotcie kościelnej. Reg. 6; 8

3. Włączenie do wspólnoty miejscowej i uczestnictwo w życiu wspólnoty jest istotnym elementem przynależności do FZŚ.

Należy zgodnie ze wskazaniami Statutów narodowych podjąć stosowne inicjatywy dla utrzymania więzi ze wspólnotą przez braci, którzy – z ważnych powodów zdrowia, rodziny, pracy lub odległości – mają przeszkody, aby aktywnie uczestniczyć w życiu wspólnoty.

4. Wspólnota wspomina z wdzięcznością braci zmarłych i dalej podtrzymuje komunie z nimi w modlitwie i Eucharystii.

5. Statuty narodowe mogą przewidzieć szczególne formy więzi ze wspólnotą dla tych, którzy – nie należąc do FZŚ – pragną dzielić jego życie i działalność.

Artykuł 54

1. W przypadku gdyby wspólnota jakiegokolwiek stopnia dysponowała majątkiem ruchomym lub nieruchomym, należy zgodnie ze Statutami narodowymi podjąć konieczne inicjatywy, aby wspólnota ta uzyskała cywilną osobowość prawną.

2. Statuty narodowe na podstawie odpowiedniego ustawodawstwa cywilnego muszą ustalić dokładne kryteria dla realizacji celów przez osobę prawną, dla administrowania dobrami i odnosnych kontroli wewnętrznych; muszą także zawierać wskazania, ażeby akt konstytucyjny rozporządzał co do dewolucji jej majątku w przypadku wygaśnięcia osoby prawnej.

3. Statuty narodowe muszą też ustalić dokładne kryteria, ażeby we wspólnotach miejscowych, które posiadają dobra majątkowe lub administrują nimi, odnośna Rada przed końcem swego mandatu poleciła osobie kompetentnej, która nie jest członkiem Rady, lub kolegium rewizorów dokonać kontroli rachunków wspólnoty, jej sytuacji finansowej i majątkowej.

Przeniesienie

Artykuł 55

Jeśli jakiś brat, z jakiegokolwiek uzasadnionego powodu, pragnie przejść do innej wspólnoty, po uprzednim powiadomieniu Rady wspólnoty, do której należy, składa umotywowaną prośbę do przełożonego wspólnoty, do której pragnie być agregowany. Rada tej ostatniej wspólnoty podejmuje decyzję po otrzymaniu na piśmie niezbędnych informacji od wspólnoty pochodzenia.

Zarządzenia czasowe

Artykuł 56

Reg. 23 1. Bracia, którzy znajdują się w trudnościach, mogą prosić formalnym aktem o czasowe odejście ze wspólnoty. Rada z miłością i roztropnością rozważy prośbę, po braterskim dialogu przełożonego i asystenta z zainteresowanym. Jeśli motywacje wydają się uzasadnione, po okresie danym bratu będącemu w trudnościach na zastanowienie, Rada przyjmuje jego prośbę.

2. Powtarzające się i długotrwałe niewypełnianie obowiązków wypływających z życia wspólnoty i inne zachowania rażąco kontrastujące z Regułą muszą być rozpatrzone przez Radę, w dialogu z bratem zaniedbującym się. Tylko w przypadku uporczywości lub recydywy Rada poprzez tajne głosowanie może zdecydować o zawieszeniu w przynależności do wspólnoty, powiadamiając o tym na piśmie zainteresowanego.

3. Odejście dobrowolne ze wspólnoty albo postanowienie o zawieszeniu w przynależności do niej musi być odnotowane w rejestrach wspólnoty. Pociąga to za sobą wykluczenie z zebrań i działalności wspólnoty, łącznie z prawem głosu czynnego i biernego, pozostaje zaś nienaruszona przynależność do Zakonu.

Artykuł 57

1. Franciszkanin świecki, w przypadku odejścia dobrowolnego albo zawieszenia w przynależności do wspólnoty, może prosić o ponowne przyjęcie, kierując odpowiednią prośbą pisemną do przełożonego.

2. Rada po zbadaniu racji podanych przez zainteresowanego ocenia, czy można uznać za nieaktualne motywy, które spowodowały odejście albo zawieszenie, oraz, gdyby tak było, przyjmuje go ponownie, odnotowując decyzję w aktach wspólnoty.

Zarządzenia ostateczne

Artykuł 58

1. Brat, który zamierza definitywnie odejść z Zakonu, przedstawia pisemnie swoją intencję przełożonemu wspólnoty. Przeło-

żony i asystent wspólnoty miejscowej z miłością i roztropnością wszczynają dialog z zainteresowanym bratem, informując o tym Radę. Jeśli brat potwierdza pisemnie swoją decyzję, Rada przyjmuje to do wiadomości i powiadamia pisemnie zainteresowanego. Odejście definitywne zostaje odnotowane w rejestrach wspólnoty i zgłoszone do Rady wyższego stopnia.

2. W przypadku zaistnienia poważnych przyczyn zewnętrznych, obciążających i prawnie udowodnionych, przełożony i asystent wspólnoty miejscowej z miłością i roztropnością podejmują dialog z bratem zainteresowanym, informując o tym Radę. Bratu zostaje dany czas na refleksję i zastanowienie, a także oferuje mu się ewentualnie pomoc zewnętrzną i kompetentną. Jeśli czas dany na refleksję upływa bez wyniku, Rada wspólnoty prosi Radę wyższego stopnia o wydalenie brata z Zakonu. Do prośby musi być dołączona cała dokumentacja dotycząca tego przypadku. Rada wyższego stopnia po kolegialnym zapoznaniu się z prośbą i odnośną dokumentacją oraz po weryfikacji zachowania norm prawa i Konstytucji wyda dekret wydalenia.

3. Brat, który publicznie odchodzi od wiary, wyłącza się z komunii eklezjalnej, albo któremu zostaje nałożona lub oświadczona sankcja ekskomuniki, na mocy samego faktu zostaje wykluczony z Zakonu. Nie zwalnia to Rady wspólnoty miejscowej od nawiązania dialogu z zainteresowanym i zaproponowania mu braterskiej pomocy. Rada wyższego stopnia, na prośbę Rady wspólnoty miejscowej, zbiera dowody i stwierdza oficjalnie zaistniałe wykluczenie z Zakonu.

4. Dekret wydalenia lub wykluczenia z Zakonu, aby stał się wykonawczym, musi być potwierdzony przez Radę narodową, do której będzie przesłana cała dokumentacja.

Artykuł 59

Ktokolwiek czułby się pokrzywdzony przez zarządzenia podjęte wobec niego, może odwołać się w przeciągu trzech miesięcy do Rady wyższego stopnia od tej, która wydała decyzję, i – w kolejnych instancjach – do dalszych stopni aż do Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ, a w ostatniej instancji do Stolicy Apostolskiej³⁶.

Artykuł 60

To, co mówią niniejsze Konstytucje w odniesieniu do wspólnot miejscowych, zachowuje ważność, na ile daje się zastosować, także dla wspólnot personalnych.

Wspólnota regionalna

Artykuł 61

1. Wspólnota regionalna jest zjednoczeniem organicznym wszystkich wspólnot miejscowych istniejących na danym terytorium albo które mogą się zintegrować w naturalną jedność, zarówno z racji bliskości, jak i wspólnych problemów i rzeczywistości duszpasterskich. Zapewnia ona więź między wspólnotami miejscowymi i wspólnotą narodową, w poszanowaniu jedności FZŚ i w integracji z Rodzinami Zakonu franciszkańskiego, które troszczą się o asystencję duchową w regionie.

³⁶ Por. KPK 1732-1739. Dykasterią kompetentną w tych przypadkach jest *Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego*.

2. Ustanowienie wspólnoty regionalnej należy do Rady narodowej, zgodnie z Konstytucjami i Statutami narodowymi; zostają poinformowani o tym kompetentni przełożeni Zakonu, których trzeba będzie prosić o asystencję duchową.

3. Wspólnota regionalna:

- jest animowana i kierowana przez Radę i przełożonego,
- rządzi się Statutem narodowym i Statutem własnym,
- ma własną siedzibę.

Artykuł 62

1. Skład Rady regionalnej określają normy Statutu narodowego i Statutu własnego. W łonie Rady regionalnej może być ustanowiony komitet wykonawczy z uprawnieniami, jakie zostaną mu nadane przez Statuty.

2. Zadaniem Rady regionalnej jest:

- a) przygotowanie kapituły wyborczej;
- b) popieranie, animowanie i koordynowanie w obrębie regionu życia i działalności FZŚ oraz jego włączenie się w Kościół partykularny;
- c) opracowanie, zgodnie ze wskazaniem Rady narodowej i we współpracy z nią, programu pracy FZŚ w regionie i staranie się o jego rozpowszechnianie wśród wspólnot miejscowych;
- d) przekazywanie wspólnotom miejscowym dyrektyw Rady narodowej i Kościoła partykularnego;
- e) dbanie o formację animatorów;
- f) przychodzenie z pomocą wspólnotom miejscowym w ich potrzebach formacyjnych i działalności;
- g) przedyskutowanie i zatwierdzenie sprawozdania rocznego dla Rady narodowej;

- h) decydowanie o wizytacji braterskiej we wspólnotach miejscowych, chociaż o nią nie proszono, kiedy sugerują to okoliczności;
- i) decydowanie w sprawie przeznaczenia funduszy dyspozycyjnych i podejmowanie uchwał w kwestiach dotyczących administracji finansowej i w sprawach ekonomicznych wspólnoty regionalnej;
- j) przed upływem swego mandatu polecenie osobie kompetentnej, która nie jest członkiem Rady, albo kolegium rewizorów dokonania kontroli rachunków wspólnoty, sytuacji finansowej i majątkowej wspólnoty regionalnej;
- k) wypełnianie innych obowiązków wskazanych w Konstytucjach albo niezbędnych do osiągnięcia właściwych celów.

Artykuł 63

1. Zachowując nienaruszoną współodpowiedzialność Rady w animowaniu wspólnoty regionalnej i kierowaniu nią, do przełożonego, który jest pierwszym odpowiedzialnym za wspólnotę, należy troszczyć się o to, aby były realizowane wskazania i decyzje Rady, którą będzie informował o swoim działaniu.

2. Zadaniem przełożonego regionalnego jest ponadto:

- a) zwoływanie zebrań Rady regionalnej i przewodniczenie im; zwoływanie co trzy lata regionalnej kapituły wyborczej, po wysłuchaniu Rady co do formalności zwołania;
- b) przewodniczenie wyborom wspólnot miejscowych i zatwierdzanie ich, osobiście lub przez delegata, członka Rady regionalnej, którym nie może być asystent duchowy;
- c) dokonywanie wizytacji braterskiej we wspólnotach miejscowych, osobiście lub przez delegata, członka Rady;
- d) uczestniczenie w spotkaniach ustalonych przez Radę narodową;

- e) reprezentowanie wspólnoty w przypadku uzyskania przez nią osobowości prawnej w ustawodawstwie cywilnym;
- f) przygotowanie sprawozdania rocznego dla Rady narodowej;
- g) proszenie, za zgodą Rady, o wizytację pasterską i wizytację braterską przynajmniej raz w okresie trzech lat.

Artykuł 64

Kapituła regionalna jest organem reprezentującym wszystkie wspólnoty istniejące w obrębie wspólnoty regionalnej, z władzą wyborczą i ustawodawczą. Statuty narodowe określają formalności zwoływania, skład osobowy, częstotliwość i kompetencje kapituły.

Wspólnota narodowa

Artykuł 65

1. Wspólnota narodowa jest zjednoczeniem organicznym wspólnot miejscowych istniejących na terytorium jednego lub więcej państw, połączonych i skoordynowanych między sobą poprzez wspólnoty regionalne tam, gdzie istnieją.

2. Do Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ należy zakładanie nowych wspólnot narodowych, na prośbę i w dialogu z Radami zainteresowanych wspólnot. Należy o tym poinformować kompetentnych przełożonych zakonnych, których trzeba będzie prosić o asystencję duchową.

3. Wspólnota narodowa:
- jest animowana i kierowana przez Radę i przełożonego,

- rządzi się własnym Statutem,
- ma własną siedzibę.

Artykuł 66

1. Skład Rady narodowej określają normy Statutu narodowego. W łonie Rady narodowej może być ustanowiony komitet wykonawczy z uprawnieniami, jakie zostaną mu nadane przez Statut.

2. Rada narodowa ma za zadanie:

- a) przygotowanie kapituły narodowej wyborczej, zgodnie z własnym Statutem;
- b) szerzenie znajomości i popieranie w obrębie własnej wspólnoty narodowej, franciszkańskiej duchowości świeckiej;
- c) ustalanie programów rocznych działań o charakterze narodowym;
- d) poszukiwanie, wskazywanie, wydawanie i szerzenie koniecznych środków dla formacji franciszkanów świeckich;
- e) animowanie i koordynowanie działalności Rad regionalnych;
- f) utrzymywanie łączności z Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ;
- g) zapewnienie przedstawicielstwa wspólnoty narodowej w Radzie Międzynarodowej i przyjęcie na siebie wydatków z tym związanych;
- h) przedyskutowanie i zatwierdzenie sprawozdania rocznego dla Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ;
- i) dbanie o obecność FZŚ w organizacjach kościelnych na szczeblu narodowym;
- j) decydowanie o wizytacji braterskiej w Radach wspólnot regionalnych i miejscowych, chociaż o nią nie proszono, kiedy wymagają tego okoliczności;

- k) decydowanie w sprawie przeznaczenia funduszy, jakie są do dyspozycji, i ogólnie w sprawach ekonomicznych wspólnoty;
- l) przed upływem swego mandatu polecenie osobie kompetentnej, która nie jest członkiem Rady, albo kolegium rewizorów skontrolowania rachunków, sytuacji finansowej i majątkowej wspólnoty narodowej;
- m) wypełnianie innych obowiązków wskazanych w Konstytucjach albo niezbędnych do osiągnięcia właściwych celów.

Artykuł 67

1. Zachowując nienaruszoną współodpowiedzialność Rady w animowaniu wspólnoty narodowej i kierowaniu nią, do przełożonego, który jest pierwszym odpowiedzialnym, należy troska o to, aby były realizowane wskazania i decyzje Rady, którą będzie informował o swoim działaniu.

2. Przełożony narodowy ma ponadto za zadanie:
- a) zwoływanie i przewodniczenie zebraniom Rady narodowej; zwoływanie co trzy lata narodowej kapituły wyborczej, po wysłuchaniu Rady co do formalności zwołania, zgodnie ze Statutem narodowym;
 - b) kierowanie i koordynowanie z odpowiedzialnymi narodowymi działalnościami na szczeblu narodowym;
 - c) przekazywanie informacji o życiu i działalności FZŚ własnego kraju Radzie i kapitule narodowej;
 - d) reprezentowanie wspólnoty narodowej wobec władz kościelnych i cywilnych. Gdy wspólnota narodowa ma cywilną osobowość prawną, do przełożonego należy przedstawicielstwo prawne;
 - e) przewodniczenie wyborom Rad regionalnych i zatwierdzenie ich, osobiście lub przez delegata, członka Rady narodowej, którym nie może być asystent duchowy;

- f) przeprowadzanie wizytacji braterskiej w Radach regionalnych osobiście lub przez delegata, członka Rady narodowej;
- g) prośenie za zgodą Rady o wizytację braterską i wizytację pasterską przynajmniej jeden raz na sześć lat.

Artykuł 68

1. Kapituła narodowa jest organem reprezentującym wspólnoty istniejące w obrębie wspólnoty narodowej, z władzą ustawodawczą, administracyjną i wyborczą, Może podejmować decyzje legislacyjne i wydawać normy, zgodnie z Regułą i Konstytucjami, ważne w obrębie narodu. Statuty narodowe określają skład osobowy, częstotliwość, kompetencje i sposób zwoływania kapituły narodowej.

Statuty narodowe mogą przewidywać inne formy spotkań i zebrań celem wspierania życia i apostołstwa na szczeblu narodowym.

Wspólnota międzynarodowa

Artykuł 69

1. Wspólnota międzynarodowa jest utworzona przez zjednoczenie organiczne wszystkich na świecie katolickich wspólnot franciszkańskich świeckich. Ona utożsamia się z całością FZŚ. Ma własną osobowość prawną w Kościele. Organizuje się i działa zgodnie z Konstytucjami i własnym Statutem.

2. Wspólnotę międzynarodową animuje i kieruje nią Rada Międzynarodowa FZŚ (CIOFS) z siedzibą w Rzymie (Włochy) oraz jej Prezydium i Przełożony generalny lub Przewodniczący międzynarodowy.

Artykuł 70

1. W skład Rady Międzynarodowej wchodzi następujący członkowie wybrani według norm Konstytucji i własnego Statutu:

- bracia profesji FZŚ,
- przedstawiciele Młodzieży Franciszkańskiej.

Oprócz tego w skład Rady Międzynarodowej wchodzi czterej asystenci generalni.

2. W łonie Rady Międzynarodowej jest utworzone Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ, które stanowi jej integralną część.

3. Rada Międzynarodowa zebrana na kapitule generalnej jest najwyższym organem zarządu FZŚ, z władzą ustawodawczą, administracyjną i wyborczą. Może podejmować decyzje ustawodawcze i wydawać rozporządzenia zgodnie z Regułą i Konstytucjami.

4. Rada Międzynarodowa zbiera się co sześć lat na kapitułę generalną wyborczą oraz przynajmniej jeden raz między dwiema kapitułami generalnymi wyborczymi, zgodnie z normami ustalonymi przez Konstytucję i Statut międzynarodowy.

Artykuł 71

1. Cele i zadania Rady Międzynarodowej FZŚ są następujące:

- a) popierać i podtrzymywać według ducha św. Franciszka z Asyżu życie ewangeliczne wiernych żyjących na całym świecie w stanie świeckim;

- b) umacniać poczucie jedności FZŚ w poszanowaniu pluralizmu osób i grup, a także zacieśniać więź komunii, współpracy i dzielenia się między wspólnotami narodowymi;
- c) harmonizować, zgodnie z pierwotnym charakterem FZŚ, zdrowe tradycje z uwspółcześnianiem ich na polu teologicznym, duszpasterskim i prawnym, mając na uwadze specyficzną franciszkańską formację ewangeliczną;
- d) przyczyniać się, zgodnie z tradycją FZŚ, do propagowania idei i inicjatyw, które służą wspieraniu dyspozycyjności franciszkanów świeckich w życiu Kościoła i społeczeństwa;
- e) określać kierunki i ustalać priorytety działania jej Prezydium;
- f) interpretować Konstytucje, zgodnie z tym, co zostało przewidziane w art. 5,2.

2. Statut międzynarodowy wyszczególnia skład Rady Międzynarodowej i sposób zwoływania jej zebrań.

Artykuł 72

1. W skład Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ wchodzi:

- przełożony generalny,
- zastępca przełożonego generalnego,
- radni Prezydium,
- członek Młodzieży Franciszkańskiej,
- asystenci generalni FZŚ.

2. Radni Prezydium są wybierani zgodnie ze Statutem międzynarodowym, który określa ich liczbę i strefy, jakie mają reprezentować.

Artykuł 73

1. Obowiązki i zadania Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ są następujące:

- a) przyczyniać się do wprowadzania w życie decyzji i wytycznych kapituły generalnej;
- b) koordynować, animować i kierować FZŚ na płaszczyźnie międzynarodowej, aby uczynić skuteczną współzależność wspólnot FZŚ na różnych szczeblach;
- c) interweniować w duchu służby, zależnie od okoliczności, aby nieść braterską pomoc w wyjaśnianiu i w rozwiązywaniu ważnych i pilnych problemów FZŚ, informując zainteresowaną Radę narodową i najbliższą kapitułę generalną;
- d) umacniać na płaszczyźnie światowej wzajemne kontakty współpracy między FZŚ i innymi komponentami Rodziny Franciszkańskiej;
- e) organizować, zgodnie ze Statutem międzynarodowym, zebrania lub zgromadzenia w celu wspierania życia i apostołatu FZŚ na płaszczyźnie międzynarodowej;
- f) współpracować z organizacjami i stowarzyszeniami, które rozwijają te same wartości;
- g) wypełniać inne obowiązki wskazane w Konstytucjach albo niezbędne do osiągnięcia właściwych celów.

Artykuł 74

1. Zachowując współodpowiedzialność Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ, do przełożonego generalnego, który jest jego pierwszym odpowiedzialnym, należy to, aby zostały wprowadzone w życie decyzje i wytyczne kapituły generalnej i Prezydium, które będzie informował o swoim działaniu.

2. Przełożony generalny ma ponadto za zadanie:
 - a) zwoływanie zebrań Prezydium, zgodnie z własnym Statutem, i przewodniczenie im;
 - b) zwoływanie za zgodą Prezydium zebrań kapituły generalnej i przewodniczenie im;

- c) bycie widocznym i skutecznym znakiem komunii i żywej więzi między FZŚ oraz Ministrami Generalnymi Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i TOR, wobec których reprezentuje FZŚ, a także troska o łączność z Konferencją Asystentów Generalnych;
- d) reprezentowanie FZŚ na płaszczyźnie światowej wobec władz kościelnych i cywilnych. Jeśli wspólnota międzynarodowa ma cywilną osobowość prawną, przedstawicielstwo prawne należy do przełożonego;
- e) przeprowadzanie wizytacji braterskiej Rad narodowych osobiście lub przez delegata;
- f) przewodniczenie wyborom Rad narodowych osobiście lub przez delegata i zatwierdzanie ich;
- g) prośenie za zgodą Prezydium o wizytację pasterską Konferencję Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR;
- h) interweniowanie w naglących sprawach i informowanie o tym Prezydium;
- i) podpisywanie urzędowych dokumentów Wspólnoty międzynarodowej;
- j) wykonywanie, za zgodą Prezydium i razem z innym radnym Prezydium wyznaczonym przez nie, własnych praw majątkowych Wspólnoty międzynarodowej;
- k) przed każdą kapitułą generalną dokonywanie weryfikacji sytuacji finansowej i majątkowej Wspólnoty międzynarodowej poprzez kwalifikowanego księgowego, nie będącego zaangażowanym w zarządzanie ekonomiczne i finansowe Prezydium.

Artykuł 75

Zadania szczególne radnych międzynarodowych są określone przez Statut międzynarodowy.

Tytuł IV

Wybór na urzędy i ich wygaśnięcie

Wybory

Artykuł 76

1. Wybory na różnych szczeblach odbywają się zgodnie z prawem Kościoła³⁷ i Konstytucjami. Ich zwołanie ma się dokonać przynajmniej miesiąc wcześniej ze wskazaniem miejsca, dnia i godziny wyborów.

2. Zebraniu wyborczemu, albo kapitule, przewodniczy przełożony stopnia bezpośrednio wyższego lub jego delegat, który zatwierdza wybory.

Przełożony lub delegat nie może przewodniczyć wyborom we własnej wspólnotie miejscowej ani wyborom Rady innego stopnia, której jest członkiem. Niech będzie obecny asystent duchowy stopnia bezpośrednio wyższego lub jego delegat, jako świadek komunii z Pierwszym Zakonem i z TOR.

Przedstawiciel Konferencji Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR przewodniczy i zatwierdza wybory Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ.

³⁷ Por. KPK 164 n.

3. Przewodniczący kapituły i asystent stopnia wyższego nie mają prawa głosu.

4. Przewodniczący kapituły wyznacza spośród członków kapituły sekretarza i dwóch skrutatorów.

Artykuł 77

1. We wspólnocie miejscowej mają głos czynny, to znaczy mogą wybierać, i głos bierny, to znaczy mogą być wybrani, profesj wieczyści teje wspólnoty. Tylko głos czynny mają profesj czasowi.

2. Na innych szczeblach głos czynny mają: członkowie świecy Rady ustępującej, przedstawiciele stopnia bezpośrednio niższego i Młodzieży Franciszkańskiej, jeśli są profesami. Do Statutów partykularnych należy określenie szczegółowych norm dotyczących zastosowania normy poprzedniej, by zapewnić jak najszerszą bazę wyborczą. Głos bierny mają franciszkanie świeccy będący profesami wieczystymi właściwego okręgu.

3. Statuty narodowe i Statut międzynarodowy, każdy we własnym zakresie, mogą określić wymogi obiektywne dla kandydujących, aby mogli zostać wybrani na różne urzędy.

4. Aby ważnie przystąpić do odbywania kapituły wyborczej, wymagana jest obecność przynajmniej więcej niż połowy mających prawo głosu. Dla stopnia miejscowego Statuty narodowe mogą ustalić inaczej.

Artykuł 78

1. Do wyboru przełożonego wymaga się większości bezwzględnej głosów obecnych, oddanych tajnie. Po dwóch niesku-

tecznych głosowaniach przystępuje się do głosowania między dwoma kandydatami, którzy otrzymali największą liczbę głosów albo, jeśli jest ich więcej niż dwóch, między dwoma kandydatami starszymi profesją; po trzecim głosowaniu, jeśli pozostaje równa liczba głosów, za wybranego uważa się tego, który jest starszy profesją.

2. Do wyboru zastępcy przełożonego należy przystąpić w taki sam sposób.

3. Do wyboru radnych, po pierwszym głosowaniu bez uzyskania większości absolutnej, jest wystarczająca w drugim głosowaniu większość względna głosów obecnych, oddanych tajnie, chyba, że Statuty partykularne domagają się szerszej większości.

4. Sekretarz ogłasza rezultat wyborów; przewodniczący, jeśli wszystko odbyło się prawidłowo, a wybrani przyjęli urząd, potwierdza wybór według Rytuału³⁸.

Artykuł 79

1. Przełożony i jego zastępca mogą być wybrani na dwa kolejne trzylecia. Na trzeci i ostatni kolejny wybór na urząd przełożonego i zastępcy będzie konieczna większość $2/3$ głosów obecnych, która musi być uzyskana w pierwszym głosowaniu.

2. Przełożony ustępujący nie może być wybrany na zastępcę.

3. Radni mogą być wybrani na więcej kolejnych trzyleci. Począwszy od trzeciego kolejnego wyboru, będzie konieczna większość $2/3$ głosów obecnych, uzyskana w pierwszym głosowaniu.

³⁸ Por. *Rytuał FZŚ*, część II, rozdz. II.

4. Przełożony generalny, zastępca przełożonego generalnego i radni Prezydium mogą być wybrani tylko na dwa kolejne sześćdziesiąt lat.

5. Rada wyższego stopnia ma prawo - obowiązek unieważnić wybory i zapowiedzieć je na nowo we wszystkich przypadkach, gdy nie zostały zachowane wyżej wymienione normy.

Artykuł 80

Statuty partykularne mogą zawierać dodatkowe dyspozycje do zastosowania w kwestii wyborów, byleby nie były sprzeczne z Konstytucjami.

Urzędy wakujące

Artykuł 81

1. Gdy urząd przełożonego wakuje z powodu śmierci, rezygnacji lub innej przeszkody o charakterze definitywnym, zastępca przełożonego przejmuje ten urząd aż do upływu mandatu, na jaki przełożony został kiedyś wybrany.

2. Na wakujący urząd zastępcy przełożonego zostaje wybrany przez Radę wspólnoty jeden z radnych z ważnością do kapituły wyborczej.

3. Na wakujący urząd radnego Rada zadba o jego zastępstwo zgodnie ze Statutami własnymi, z ważnością do kapituły wyborczej.

Urzędy nie dające się pogodzić

Artykuł 82

Są nie do pogodzenia:

- a) urząd przełożonego we wspólnotach na dwóch różnych szczeblach,
- b) urzędy przełożonego, zastępcy przełożonego, sekretarza i skarbnika w tej samej wspólnotcie.

Rezygnacja z urzędu

Artykuł 83

1. Rezygnacja na kapitule przełożonego jakiegokolwiek stopnia musi być przyjęta przez tę kapitułę. Rezygnację przełożonego poza kapitułą należy przedstawić Radzie. Przyjęcie rezygnacji musi być zatwierdzone przez przełożonego stopnia wyższego, a dla przełożonego generalnego – przez Konferencję Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR.

2. Rezygnacja z innych urzędów jest przedstawiana przełożonemu i jego Radzie, do której należy przyjęcie rezygnacji.

*Usunięcie z urzędu***Artykuł 84**

1. W przypadku niewypełniania przez przełożonego własnych obowiązków zainteresowana Rada wyraża swoje zaniepokojenie w braterskim dialogu z nim. Jeśli nie prowadzi to do pozytywnego rezultatu, Rada powiadamia Radę stopnia wyższego, do której należy zbadanie sprawy, i jeśli trzeba, poprzez tajne głosowanie podjęcie decyzji o usunięciu przełożonego.

2. Z bardzo ważnej przyczyny, publicznej i udowodnionej, Rada wyższego stopnia, po braterskim dialogu z zainteresowanym, może przez tajne głosowanie zadecydować o usunięciu przełożonego niższego stopnia.

3. Usunięcie z urzędów Rady, gdy zachodzi bardzo ważna przyczyna, należy do Rady, do której one należą, podjęte przez tajne głosowanie po braterskim dialogu z zainteresowanym.

4. Przeciwno usunięciu można wnieść odwołanie zawieszające do Rady stopnia bezpośrednio wyższego od tej, która podjęła sankcję, w ustalonym terminie 30 dni³⁹.

5. Usunięcie przełożonego generalnego jest w kompetencji Konferencji Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR.

6. Rada wyższego stopnia, w przypadku ciężkich zaniedbań lub nieprawidłowości ze strony jakiegoś przełożonego albo jakiejś Rady, zarządzi wizytację braterską zainteresowanej Rady i ewentualnie postara się o wizytację pasterską. Oцени z miłością i roztrop-

³⁹ Por. KPK 1736,2.

nością zbadaną sytuację i podejmie decyzje stosowne do przypadku, łącznie z ewentualnym usunięciem Rady albo zainteresowanych odpowiedzialnych.

Tytuł V

Asystencja duchowa i pasterska FZŚ

Artykuł 85

1. Jako integralna część Rodziny Franciszkańskiej i powołany do życia charyzmatem Franciszka w wymiarze świeckim FZŚ ma szczególne, ściśle relacje z Pierwszym Zakonem i z TOR⁴⁰.

2. Troska duchowa i pasterska o FZŚ, powierzona przez Kościół Pierwszemu Zakonowi Franciszkańskiemu i TOR, jest obowiązkiem przede wszystkim ich ministrów generalnych i prowincjalnych. Do nich należy „wyższe kierownictwo”, o którym jest mowa w kan. 303. „Wyższe kierownictwo” ma na celu zapewnienie wierności charyzmatowi franciszkańskiemu, komunii z Kościołem i jedności z Rodziną Franciszkańską, wartości, które stanowią dla franciszkanów świeckich zadanie życia.

Artykuł 86

1. Ministrowie generalni i prowincjalni wypełniają swój obowiązek względem FZŚ przez:

⁴⁰ Z historii franciszkańskiej oraz z Konstytucji Pierwszego Zakonu Franciszkańskiego i TOR wynika jasno, że Zakony te uznają się za zobowiązane na mocy wspólnego pochodzenia i charyzmatu oraz z woli Kościoła do asystencji duchowej i pasterskiej FZŚ. Por. Konstytucje OFM 60; Konstytucje OFMConv 161; Konstytucje OFMCap 95; Konstytucje TOR 157; *Reguła Trzeciego Zakonu* Papieża Leona XIII, 3,3; Reguła zatwierdzona przez Pawła VI, 26.

- erygowanie wspólnot miejscowych,
 - wizytację pasterską,
 - asystencję duchową wobec wspólnot różnych stopni.
- Zadanie to mogą wykonywać osobiście albo przez delegata.

2. Ta posługa ministrów zakonnych uzupełnia, ale nie zastępuje posługi Rad i przełożonych świeckich, do których należy kierowanie, koordynowanie i animacja wspólnot różnych stopni.

Artykuł 87

1. W tym wszystkim, co dotyczy całości FZŚ, „wyższe kierownictwo” musi być wykonywane przez ministrów generalnych kolegialnie.

2. Do Konferencji Ministrów Generalnych Pierwszego Zakonu i TOR w szczególności należy:

- troszczenie się o kontakty ze Stolicą Apostolską w tym, co dotyczy zatwierdzenia dokumentów prawnych lub liturgicznych, których zatwierdzenie należy do kompetencji Stolicy Apostolskiej;
- wizytowanie Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ;
- zatwierdzenie wyboru Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ.

3. Każdy minister generalny w zakresie własnej gałęzi Zakonu troszczy się o zainteresowanie zakonników i ich przygotowanie do posługi FZŚ, według odnośnych Konstytucji i Konstytucji FZŚ.

Artykuł 88

1. Ministrowie prowincjalni i inni przełożeni wyżsi, w zakresie własnej jurysdykcji, zapewniają asystencję duchową wspólnotom

miejscowym powierzonym ich jurysdykcji. Troszczą się o zainteresowanie FZŚ swoich zakonników i dbają o to, aby były oddelegowane osoby odpowiednie i przygotowane do posługi asystenta duchowego.

2. Do przełożonych wyższych w imię własnej jurysdykcji w szczególności należy:

- a) erygowanie kanoniczne nowych wspólnot miejscowych i zapewnienie im asystencji duchowej;
- b) animowanie duchowe i wizytowanie wspólnot miejscowych będących pod własną jurysdykcją;
- c) informowanie się na bieżąco o asystencji duchowej udzielanej FZŚ.

3. Przełożeni wyżsi są odpowiedzialni za asystencję duchową wspólnot miejscowych, które erygowali.

4. Przełożeni wyżsi z jurysdykcją na tym samym terytorium uzgadniają najbardziej odpowiedni sposób zapewnienia asystencji duchowej wspólnotom miejscowym, które z wyższych przyczyn zostały jej pozbawione.

5. Przełożeni wyżsi z jurysdykcją na tym samym terytorium uzgadniają najbardziej odpowiedni sposób kolegialnego wypełniania ich urzędu w odniesieniu do wspólnot regionalnych i narodowych FZŚ.

Artykuł 89

1. Na mocy witalnej więzi między zakonnikami i świeckimi Rodziny Franciszkańskiej oraz odpowiedzialności przełożonych wyższych, wspólnotom FZŚ wszystkich stopni musi być zapewniona asystencja duchowa jako fundamentalny element komunii.

2. Asystentem duchowym jest osoba wyznaczona przez przełożonego wyższego kompetentna do spełniania tej posługi względem określonej wspólnoty FZŚ.

3. Aby być świadkiem duchowości franciszkańskiej i braterskiego szacunku zakonników wobec franciszkanów świeckich oraz więzią jedności między jego gałęzią Zakonu i FZŚ, asystent duchowy ma być zakonnikiem franciszkańskim, należącym do Pierwszego Zakonu lub do TOR.

4. Gdy nie jest możliwe danie wspólnocie takiego asystenta, kompetentny przełożony wyższy posługę asystencji duchowej może powierzyć:

- a) zakonnikom lub zakonnicom należącym do innych Instytutów franciszkańskich;
- b) duchownym diecezjalnym lub innym osobom, specjalnie przygotowanym do tej posługi, należącym do FZŚ;
- c) innym duchownym diecezjalnym albo zakonnikom niefranciszkańskim.

5. Upřednia autoryzacja przełożonego lub ordynariusza miejsca, jeśli jest konieczna, nie zwalnia wyższego przełożonego franciszkańskiego od odpowiedzialności za jakość posługi pasterskiej i asystencji duchowej.

Artykuł 90

1. Głównym zadaniem asystenta jest przekazywanie duchowości franciszkańskiej i współpraca w formacji początkowej i ciągłej braci.

2. Asystent duchowy jest członkiem z prawem głosu Rady wspólnoty, wobec której sprawuje asystencję, i współpracuje z nią w całej działalności. Nie realizuje prawa głosu w sprawach ekonomicznych.

3. W szczególności:

- a) asystenci generalni spełniają swoją posługę dla Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ, tworzą konferencję i troszczą się kolegialnie o asystencję duchową dla FZŚ w jego całości;
- b) asystenci narodowi spełniają swoją posługę dla Rady narodowej oraz troszczą się o asystencję duchową dla FZŚ na całym terytorium wspólnoty narodowej i koordynację na szczeblu narodowym asystentów regionalnych. Jeśli jest ich więcej niż jeden, tworzą konferencję i wykonują posługę kolegialnie;
- c) asystenci regionalni spełniają swoją posługę dla Rady regionalnej i troszczą się o asystencję duchową dla wspólnoty regionalnej. Jeśli jest ich więcej niż jeden, tworzą konferencję i wykonują posługę kolegialnie;
- d) asystenci miejscowi spełniają swoją posługę dla wspólnoty miejscowej i jej Rady.

Artykuł 91

1. Rada wspólnoty każdego stopnia prosi kompetentnych przełożonych Pierwszego Zakonu i TOR o asystentów odpowiednich i przygotowanych.

2. W szczególności:

- a) Prezydium Rady Międzynarodowej prosi odnośnego ministra generalnego o asystenta generalnego;
- b) Rada narodowa prosi o asystenta narodowego u przełożonego wyższego, wskazanego kolegialnie przez przełożonych wyższych z jurysdykcją na terytorium wspólnoty narodowej;
- c) Rada regionalna prosi o asystenta u przełożonego wyższego, wskazanego kolegialnie przez przełożonych wyższych z jurysdykcją na terytorium wspólnoty regionalnej;
- d) Rada miejscowa prosi o asystenta u przełożonego wyższego jurysdykcji, która ma odpowiedzialność za asystencję.

3. Kompetentny przełożony wyższy, po wysłuchaniu Rady zainteresowanej wspólnoty, mianuje asystenta, zgodnie z obecnymi Konstytucjami i *Statutem asystencji duchowej i pasterskiej Franciszkańskiego Zakonu Świeckich*.

Tytuł VI

Wizytacja braterska i wizytacja pasterska

Artykuł 92

1. Celem wizytacji, zarówno braterskiej, jak i pasterskiej, jest ożywienie franciszkańskiego ducha ewangelicznego, zapewnienie wierności charyzmatowi i Regule, ofiarowanie pomocy w realizacji życia w wymiarze franciszkańskim, umocnienie więzi jedności Zakonu i wspieranie jego jak najskuteczniejszego włączenia w Rodzinę Franciszkańską i w Kościół.

2. Prośby o wizytację, zarówno braterską, jak i pasterską, są składane za zgodą odnośnej Rady:

- a) przez przełożonego wspólnoty miejscowej i regionalnej, przynajmniej co trzy lata, do Rady stopnia bezpośrednio wyższego i do odnośnej Konferencji asystentów duchowych;
- b) przez przełożonego narodowego, przynajmniej co sześć lat, do Prezydium Rady Międzynarodowej i do Konferencji asystentów generalnych;
- c) przez przełożonego generalnego, przynajmniej co sześć lat, do Konferencji Ministrów Generalnych.

3. Z pilnych i bardzo ważnych przyczyn, albo też w przypadku niezłożenia przez przełożonego i Radę prośby o wizytację, wizytacja braterska i pasterska mogą być przeprowadzone z inicjatywy Rady i Konferencji asystentów duchowych odpowiednio kompetentnych.

Artykuł 93

1. Podczas wizytacji wspólnot miejscowych i Rad różnych stopni wizytator zweryfikuje żywotność ewangeliczną i apostołską, zachowywanie Reguły i Konstytucji, włączenie wspólnot w Zakon i w Kościół.

2. Podejmując wizytację wspólnot miejscowych i Rad różnych stopni, wizytator w odpowiednim czasie powiadomi Radę o przedmiocie i programie wizytacji. Sprawdzi rejestry i akta, łącznie z tymi, które dotyczą poprzednich wizytacji, wyboru Rady i administracji dóbr. Sporządzi sprawozdanie z odbytej wizytacji, dołączając je do akt w odpowiednim rejestrze wspólnoty wizytowanej oraz prześle je do wiadomości Rady stopnia, która przeprowadziła wizytację.

3. Podczas wizytacji wspólnoty miejscowej wizytator spotka się z całą wspólnotą oraz z grupami i sekcjami, na które się ona dzieli. Okaże szczególną uwagę braciom będącym w okresie formacji i tym braciom, którzy poproszą o osobiste spotkanie. Gdzie zajdzie potrzeba, przystąpi do braterskiego poprawiania zaniedbań, które napotka.

4. Dwaj wizytatorzy, świecki i zakonny, mogą, jeśli to pomaga służbie wspólnoty, przeprowadzić wizytację równocześnie, uzgadniając wcześniej jej program, w sposób jak najbardziej odpowiadający misji każdego z nich,

5. Wizytacja braterska i pasterska przeprowadzona przez stopień bezpośrednio wyższy nie przeszkadza, aby wspólnota wizytowana zachowała prawo odwołania się do Rady i Konferencji asystentów duchowych stopnia jeszcze wyższego.

*Wizytacja braterska***Artykuł 94**

1. Wizytacja braterska jest momentem komunii, wyrazem posługi i konkretnego zainteresowania odpowiedzialnych świeckich na różnych stopniach, aby wspólnota wzrastała i była wierna swojemu powołaniu⁴¹.

2. Wśród różnych inicjatyw dla osiągnięcia celu wizytacji wizytator zwróci szczególną uwagę na:

- odpowiedniość formacji początkowej i ciągłej;
- utrzymywanie kontaktów z innymi wspólnotami na różnych stopniach, z młodymi franciszkanami i z całą Rodziną Franciszkańską;
- zachowanie dyrektyw i wskazań Rady Międzynarodowej FZŚ i innych Rad;
- iobecność w Kościele partykularnym.

3. Wizytator zapozna się ze sprawozdaniem poprzedniej kontroli zarządzania finansowego i majątkowego Rady, sprawdzi rejestr kasy i każdy dokument dotyczący sytuacji majątkowej wspólnoty i ewentualny stan osoby prawnej w ustawodawstwie cywilnym, łącznie z aspektami fiskalnymi. W razie braku należytej oceny stanu finansowego i majątkowego Rady wizytator będzie mógł, na koszt wspólnoty wizytowanej, zlecić taki sprawdzian osobie doświadczonej, która nie jest członkiem zainteresowanej Rady. Gdzie uzna to za stosowne, wizytator będzie mógł dla tych aspektów korzystać z pomocy kompetentnej osoby.

4. Wizytator sprawdzi akta wyboru Rady, oceni jakość posługi oddanej wspólnocie przez przełożonego i innych odpowiedzial-

⁴¹ Por. *Konstytucje* 51,1c; 63,2g; 67,2g.

nych oraz rozważy z nimi rozwiązanie ewentualnych problemów. Gdyby przypadkiem napotkał, że – z jakiegokolwiek powodu – ich posługa nie jest wykonywana w sposób adekwatny do wymogów wspólnoty, wizytator podejmie stosowne inicjatywy, biorąc pod uwagę w szczególnych okolicznościach to, co zostało zadecydowane w sprawie rezygnacji i usunięcia z urzędów⁴².

5. Wizytator nie może przeprowadzić wizytacji własnej wspólnoty miejscowej ani Rady innego stopnia, której jest członkiem.

Wizytacja pasterska

Artykuł 95

1. Wizytacja pasterska jest uprzywilejowanym momentem komunii z Pierwszym Zakonem i TOR. Jest ona przeprowadzana także w imieniu Kościoła⁴³ oraz służy zapewnieniu i wspieraniu zachowania Reguły i Konstytucji, i wierności charyzmatowi franciszkańskiemu. Będzie się odbywać w poszanowaniu organizacji i prawa własnego FZŚ.

2. Wizytator po sprawdzeniu aktu kanonicznego erygowania wspólnoty zainteresuje się relacjami między wspólnotą i asystentem duchowym, a także Kościołem partykularnym oraz spotka się z pasterzami (biskup, proboszcz), gdy to będzie stosowne dla wspierania komunii i posługi w budowaniu Kościoła.

⁴² Por. *Konstytucje* 83; 84.

⁴³ Por. KPK 305,1.

3. Będzie popierał współpracę i poczucie współodpowiedzialności między odpowiedzialnymi świeckimi i asystentami duchowymi. Powinien ocenić jakość asystencji duchowej udzielanej wspólnocie wizytowanej, zachęcić asystentów duchowych do pełnienia posługi oraz popierać ich ciągłą formację duchową i pasterską.

4. Poświęci szczególną uwagę programom, metodom i doświadczeniom formacyjnym, życiu liturgicznemu i modlitwie oraz działalności apostołskiej wspólnoty.

Tytuł VII

Młodzież Franciszkańska

Artykuł 96

1. FZŚ na mocy samego swego powołania powinien być gotowy dzielić się doświadczeniem życia franciszkańskiego z młodymi, którzy czują się pociągnięci przez św. Franciszka z Asyżu, oraz szukać środków, aby je odpowiednio im przekazać.

2. Młodzież Franciszkańską (MF), jak ją rozumieją te Konstytucje i za którą FZŚ uważa się szczególnie odpowiedzialny, tworzą ci młodzi, którzy czują się wezwani przez Ducha Świętego do przeżywania we wspólnocie doświadczenia życia chrześcijańskiego, w świetle orędzia św. Franciszka z Asyżu, pogłębiając własne powołanie w obrębie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.

3. Członkowie Młodzieży Franciszkańskiej uważają Regułę FZŚ za dokument inspiracji dla rozwoju własnego powołania chrześcijańskiego i franciszkańskiego, zarówno indywidualnie, jak i w grupie. Po odpowiednim okresie formacji, przynajmniej przez rok, potwierdzają ten wybór przez osobiste zobowiązanie przed Bogiem i w obecności braci.

4. Członkowie Młodzieży Franciszkańskiej, którzy pragną należeć do FZŚ, stosują się do tego, co jest przewidziane w Regule, w Konstytucjach i w Rytuale FZŚ.

5. Młodzież Franciszkańska ma specyficzną organizację i metody formacji oraz środki pedagogiczne dostosowane do potrzeb

świata młodzieży, zgodnie z rzeczywistościami istniejącymi w różnych krajach. Statut narodowy Młodzieży Franciszkańskiej musi być zatwierdzony przez odnośną Radę narodową FZŚ albo, w razie jej braku, przez Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ.

6. Młodzież Franciszkańska jako składnik Rodziny Franciszkańskiej od kompetentnych odpowiedzialnych świeckich i przełożonych zakonnych domaga się odpowiednio animacji braterskiej i asystencji duchowej.

Artykuł 97

1. Wspólnoty FZŚ za pośrednictwem dostosowanych inicjatyw i dynamiki niech popierają młodzieżowe powołanie franciszkańskie. Niech troszczą się o żywotność i rozszerzanie się wspólnot Młodzieży Franciszkańskiej oraz niech towarzyszą młodym w ich drodze rozwoju ludzkiego i duchowego poprzez propozycje działalności i treści doktrynalne.

2. Wspólnoty FZŚ niech się angażują, aby wspólnotom Młodzieży Franciszkańskiej dać braterskiego animatora, który razem z asystentem duchowym i Radą Młodzieży Franciszkańskiej zapewniłby odpowiednią franciszkańską formację świecką,

3. Dla popierania ścisłej komunii z FZŚ wszyscy odpowiedzialni Młodzieży Franciszkańskiej na szczeblu międzynarodowym oraz przynajmniej dwaj członkowie Rady narodowej Młodzieży Franciszkańskiej niech będą młodymi franciszkanami świeckimi po profesji.

4. Przedstawiciel Młodzieży Franciszkańskiej wyznaczony przez swoją Radę należy do odpowiedniej Rady FZŚ; przedstawiciel FZŚ wyznaczony przez własną Radę należy do Rady Młodzieży Franciszkańskiej tego samego stopnia. Przedstawiciel Młodzie-

ży Franciszkańskiej ma głos w Radzie FZŚ tylko wtedy, jeśli jest franciszkaninem świeckim po profesji.

5. Przedstawiciele Młodzieży Franciszkańskiej w Radzie Międzynarodowej FZŚ są wybierani zgodnie ze Statutem międzynarodowym, który określa także ich liczbę i jakie wspólnoty mają reprezentować oraz ich kompetencje.

Tytuł VIII

W komunii z Rodziną Franciszkańską i z Kościołem

Artykuł 98

1. Franciszkanie świeccy niech się starają żyć „w żywej łączności wzajemnej” ze wszystkimi członkami Rodziny Franciszkańskiej. Niech będą gotowi do wspierania wspólnych inicjatyw albo uczestnictwa w nich z zakonnikami i zakonniceami Pierwszego, Drugiego i Trzeciego Zakonu, z Instytutami Świeckimi i innymi grupami kościelnymi świeckich, którzy uznają św. Franciszka za wzór i inspiratora, aby współpracować w rozszerzaniu Ewangelii, usuwaniu przyczyn spychania na margines i w służbie dla sprawy pokoju. Reg. 1

2. Powinni pielęgnować szczególne uczucie, które niech znajdzie wyraz w konkretnych inicjatywach braterskiej komunii, względem sióstr życia kontemplacyjnego, które – jak św. Klara z Asyżu – dają świadectwo w Kościele i w świecie, a przez ich pośrednictwo oczekują obfitości łask dla wspólnoty i dzieł apostołatu.

Artykuł 99

1. Jako żywa cząstka Ludu Bożego inspirowana ideą Serafickiego Ojca franciszkanie świeccy „w pełnej łączności z Papieżem i biskupami” niech się starają poznawać i zgłębiać naukę przedstawioną przez Magisterium Kościoła w ważniejszych jego dokumentach i niech będą wrażliwi na obecność Ducha Świętego, któ- Reg. 6

ry ożywia wiarę i miłość Ludu Bożego.⁴⁴ Niech współpracują w inicjatywach wspieranych przez Stolicę Apostolską, szczególnie na tych polach, na których są wezwani do pracy na mocy franciszkańskiego powołania świeckiego.

2. FZŚ jako publiczne stowarzyszenie międzynarodowe jest złączony szczególnym węzłem z Biskupem Rzymskim, od którego otrzymał aprobatę Reguły i potwierdzenie swojej misji w Kościele i w świecie.

Artykuł 100

1. Powołanie do „odbudowy” Kościoła powinno skłaniać braci do miłości i szczerego przeżywania komunii z Kościołem partykularnym, w którym rozwijają własne powołanie i realizują swoje zadanie apostołskie, świadomi, że w diecezji działa Kościół Chrystusa.⁴⁵

2. Franciszkanie świeccy niech wypełniają z poświęceniem zadania, do których są zobowiązani wobec Kościoła partykularnego; niech udzielają pomocy w działalności społecznej istniejącej w diecezji.⁴⁶ W duchu służby niech stają się obecni jako wspólnota FZŚ w życiu diecezji, gotowi do współpracy z innymi grupami kościelnymi i do udziału w Radach duszpasterskich.

3. Wierność własnemu charyzmatowi, franciszkańskiemu i świeckiemu, oraz świadectwo szczerego i otwartego braterstwa są ich główną posługą dla Kościoła, który jest wspólnotą miłości. Niech będą w nim rozpoznawani po ich „sposobie bycia”, z którego wypływa ich misja.

⁴⁴ KK 12.

⁴⁵ *Christus Dominus* 11; KPK 369; 2Cel 10; 1Cel 18.

⁴⁶ Por. KPK 311.

Artykuł 101

1. Franciszkanie świeccy niech współpracują z biskupami i stoją się do ich wskazań jako tych, którzy przewodzą w posłudze Słowa i liturgii oraz koordynują różne formy apostołstwa w Kościele partykularnym⁴⁷.

2. Wspólnoty podlegają nadzorowi ordynariusza, jako że wypełniają swoją działalność w Kościołach partykularnych⁴⁸.

Artykuł 102

1. Wspólnoty erygowane w Kościele parafialnym niech się starają współpracować w animacji wspólnoty parafialnej, liturgii i braterskich relacji; niech się integrują z całością w duszpasterstwie, dając pierwszeństwo działalności bardziej właściwej tradycji i franciszkańskiej duchowości świeckiej.

2. W parafiach powierzonych zakonnikom franciszkańskim wspólnoty są pośrednikami i dają świeckie świadectwo charyzmatu franciszkańskiego w rozwijaniu żywej więzi wzajemnej we wspólnocie parafialnej. Przeto, zjednoczeni z zakonnikami, troszczą się o szerzenie orędzia ewangelicznego i stylu życia franciszkańskiego.

Artykuł 103

1. Zachowując wierność własnej tożsamości, wspólnoty będą się starać, aby docenić każdą okazję modlitwy, formacji i efektywnej

⁴⁷ Por. KPK 394; 756; 775 n.

⁴⁸ Por. KPK 305; 392.

współpracy z innymi grupami kościelnymi. Niech chętnie przyjmują tych, którzy – nie należąc do FZŚ – chcą dzielić ich doświadczenia i działalność.

2. Wspólnoty niech popierają, gdzie jest to możliwe, braterskie kontakty ze stowarzyszeniami niekatolickimi, które czerpią natchnienie od Franciszka.

Indeks analityczny Konstytucji Generalnych FZŚ

(Cyfry oznaczają artykuły i paragrafy)

A

ADMINISTRACJA DÓBR

kryteria 54,2;
majątkowe 54,3;
skarbnik 52,4;
sprawdzenie w czasie wizytacji 93,2;
własne 15,3.

AKT

formalny 39,1;
profesji 42,5;
przyjęcia do Zakonu 39,4;
urzędowy 52,2a.

ANIMACJA

działalność Rad regionalnych 66,2e;
liturgii 102,1;
Młodzieży Franciszkańskiej 96,6; 97,2;
obowiązków przełożonych wyższych 88,2b;
parafii 102,1;
wspólnoty 30,2; 31,1;
wspólnoty miejscowej 51,1;

wspólnoty międzynarodowej 69,2; 73a;
wspólnoty narodowej 65,3; 67,1;
wspólnoty regionalnej 61,3; 62,2b; 63,1;
zebrań 31,4.

ANIMATOR

Duch Święty 11;
formacja animatorów 62,2e;
młodzieży franciszkańskiej 96,6; 97,2;
postulantów 52,3;
Rada i przełożony 31,1;
wspólnoty 31,1; 31,4; 86,2;
wspólnoty miejscowej 51,1;
wspólnoty międzynarodowej 69,2; 73;
wspólnoty narodowej 65,3; 66,2; 67,1;
wspólnoty regionalnej 61,3; 62,2; 63,1.

APOSTOLAT

działa 30,3;
międzynarodowy 73e;
preferencyjny 17,1;
specyficzny 2,1;
świecki 3,1; 3,2;
w diecezji 100,1; 100,2; 101,1;
wizytacja (zapoznanie i ocena) 95,4;
wspólnoty 31,4;
wybory zaangażowania 50,1.

ARCHIWUM

akt profesji 42,5;
akt przyjęcia do Zakonu 39,4;
erygowanie nowej wspólnoty 46,2;
odrodzenie wspólnoty 48,2;
troska sekretarza o nie 52,2b;
wygaśnięcie wspólnoty 48,1.

ASYSTENCJA DUCHOWA

jakość 89,5; 95,3;
kolegialna 61,1; 88,4; 90,3; 91,2;
młodzieży franciszkańskiej 96,6;
narodowa 65,2;
odpowiedzialność ministrów zakonnych 86,1; 88,1; 88,2; 88,3;
88,4; 89,1; 89,4; 89,5; 91,2;
posługa 89,2;
powierzona Pierwszemu Zakonowi i TOR 1,4; 85,1;
regionalna 61,1; 61,2;
statut 91,3.

ASYSTENT

dialog 56,1; 58,2;
franciszkanin świecki 89,4b;
generalny 70,1; 72,1; 74,2c; 90,3a; 91,2a;
Konferencja 92,2b; 92,3;
miejscowy 49,1; 90,3d; 91,2d;
Młodzieży Franciszkańskiej 97,2;
możliwość dania 89,4;
niefranciszkanin 89,4c;
nominacja 91,3;
odpowiedzialny za formację 37,2; 41,1; 90,1;
określenie 89,2;
powinien być zakonikiem franciszkańskim 89,3;
prawo głosu 90,2;
prośba o 52,2g; 91,1;
regionalny 63,2b; 90,3c; 91,2c;
relacje ze wspólnotą 95,2;
świadek duchowości franciszkańskiej 89,3;
uprzednia autoryzacja 89,5;
zadania 90,1;
z rodziny franciszkańskiej spoza Pierwszego Zakonu i TOR 89,4a;
wybory 76,2; 76,3.

B

BĘDĄCY W SEPARACJI
we wspólnocie 24,2.

BIBLIOTEKA
odrodzenie wspólnoty 48,2;
wygaśnięcie wspólnoty 48,1.

BIERZMOWANIE 14,3.

BISKUP
członek FZŚ 2,2;
diecezjalny 3,2;
komunia z nim 99,1;
wizytacja 95,2;
współpraca 101,1.

BŁOGOSŁAWIENSTWA
duch 15,1; 36,1.

C

CELIBATARIUSZE
we wspólnocie 24,2.

CHARYZMAT
franciszkański 35,1; 85,2; 95,1; 102,2;
franciszkański świecki 85,1; 92,1; 100,3;
różne 1,2;
wierność 95,1.

CHOROBA
uczyć się przyjmować 27,1.

CHORY

dawanie świadectwa 12,1;
przyjmowanie choroby 27,1.

CHRYSTUS

centrum życia 9,1;
Eucharystia 14,2;
miłość 24,1;
należy Go głosić 17,1;
naśladowanie 9,1; 9,2;
objawienie Ojca 12,1;
objawienie miłości 10;
posłuszny 12,2;
ubogi 10;
ukrzyżowany 10;
wiara w zmartwychwstanie z Nim 26,1;
zmartwychwstały 10;
zwycięzca śmierci 10.

CHRZEST

relacja z profesją 42,1;
sakrament 17,1;
sprawowanie 14,3.

CIERPIENIE

sens i wartość 10.

CZYSTOŚĆ

serca 15,4.

D**DECYZJE (wybory)**

nienoszenie broni 23,2;

odważne 12,2; 22,2; 50,1;
preferencyjna więź z ubogimi 19,2;
życia ewangelicznego 8,2.

DELEGAT

asystenta 76,2;
ograniczenia 63,2b; 76,2;
przełożonego miejscowego 42,3;
przełożonego narodowego 67,2;
przełożonego regionalnego 63,2;
przełożonego zakonnego 86,1;
wizytacja 67,2f; 74,2e;
wybory 74,2f; 76,2.

DIAKON

członek FZŚ 2,2.

DIALOG

asystenta 58,1; 58,2;
odejście czasowe z FZŚ 56,1;
otwartość 31,3;
międzypokoleniowy 24,2;
przełożonego 58,1; 58,2;
we wspólnocie 15,2; 24,2;
wykluczenie z FZŚ 58,3.
z przełożonym, który dopuścił się winy 84,2;
z przełożonym zaniedbującym się 84,1;
z radnym zaniedbującym się 84,3;

DIECEZJA

apostolat 100,2; 101,1;
działalność społeczna 100,2;
komunia z 100,1.

DOBRA

majątkowe 48,1; 48,2; 54,3;
przedmiot wizytacji 93,2;
sposób używania 15,2; 15,3;
testament 23,3;
wspólnoty 54,2.

DOBRA MAJĄTKOWE

dewolucja 54,2;
kontrola 54,3;
wizytacja braterska 94,3;
wspólnoty 54,2;
wspólnoty miejscowej 54,3;
wspólnoty międzynarodowej 74,2k;
wspólnoty narodowej 66,2l;
wspólnoty regionalnej 62,2j.

DOM

zakonników franciszkańskich 46,1.

DORADCA DUCHOWY 13,1.

DROGA

duchowa 1,1;
formacji 37,2; 37,3;
osobista 8,2;
wspólnotowa nawrócenia i formacji 8,2;
życia 24,1.

DUCH ŚWIĘTY

animator 11; 12,1;
główny czynnik formacji 37,2;
i Ewangelia 9,2;
źródło powołania 11.

DUCHOWNY DIECEZJALNY

asystent 89,4;
posługa 3,2;
powołanie w FZŚ 2,2
w FZŚ 3,2; 17,3.

DUCHOWOŚĆ

rodzinna 24,2;
świecka 3,1; 9,1; 66,2b;
własna 1,1; 1,2.

DYSKRYMINACJA

sprzeciwianie się 18,2.

DYSPOZYCYJNOŚĆ

braterska 32,2.

DZIELENIE SIĘ

dobrami 15,3;
między wspólnotami 71,1b;
w życiu rodzinnym 24,2.

E

EKOLOGIA

ochrona stworzenia 18,4
patron św. Franciszek 18,4.

EKONOM zob. SKARBNIK

EKONOMIA

asystent 90,2;
kontrola 54,2;
należy sprawdzian 94,3;

Rada wspólnoty miejscowej decyduje 50,2e;
rewidenci rachunków 54,3; 62,2j; 66,2l;
wizytacja braterska 94,3;
wspólnoty międzynarodowej 74,2k;
wspólnoty narodowej 66,2 l;
wspólnoty regionalnej 62,2j;
współodpowiedzialność 30,3.

EKSKOMUNIKA

nałożona lub oświadczona 58,3.

ERYGOWANIE KANONICZNE

dekret 46,2;
warunki 46,2;
wspólnoty miejscowej 46,1; 86,1;
wspólnoty personalnej 28,3.

EWANGELIA

miłość do 9,2;
zadanie życia 8,1;
życie 3,3; 8,2; 26,1; 44,3.

F

FINANSE zob. EKONOMIA

FORMACJA

animatorów 31,1;
animatorzy 62,2e;
asystent 41,1;
asystentów 95,3;
doświadczenia 44,3;
droga 8,2; 37,2;
franciszkańska ewangeliczna 71,1;

główny czynnik 37,2;
koordynacja 52,3;
kursy 44,3;
mistrz 41,1; 52,3;
MF 96,3; 96,5; 97,2;
neoprofesorów 44,2
odpowiedzialni 37,2;
odpowiedzialność własna 37,3;
okres 37,1;
profesorów czasowych 44,2;
przedmiot wizytacji 93,3; 95,4;
spotkania 44,3;
środki 37,4;
umacniana przez Radę 50,1;
wspólnota ma pomagać 37,3;
wspólnoty miejscowej 62,2f;
wspólnoty narodowej 66,2d;
wspólnoty nowej 46,2;
wspólnoty 95,4.

FORMACJA CIĄGŁA

braci 44,1;
cel 44,3;
odpowiedzialność 94,2;
zadanie asystenta 90,1.

FORMACJA POCZĄTKOWA

aktywny udział 41,2;
cel 40,1;
odpowiedniość 94,2;
okres trwania 40,1;
pedagogia 40,4;
profesja 41,1;
przedłużenie 41,3;
sposób 40,1;

treści 40,2;
udział w zebraniach wspólnoty miejscowej 40,3;
we wspólnocie 40,1;
zadanie asystenta 90,1.

FRANCISZKANIN ŚWIECKI

apostolat 17,1; 17,2; 17,3; 17,4;
asystent 89,4;
błogosławieństwa 15,1; 36,1;
braterstwo 18,2;
bycie mniejszymi 19,2;
charyzmat 100,3;
chory 27,1;
cywilizacja 18,1;
czystość 15,4;
Duch Święty źródłem powołania 11;
duchowość 9,1;
dyspozycyjność 71,1;
działanie 12,3;
ekologia 18,4;
formacja 8,2; 37,3;
i Maryja 16,1; 16,2;
inicjatywy 23,1;
interwencje 23,3;
kontemplacja 12,3;
Kościół 71,1; 100,2;
małżonkowie 24,1;
milczenie 14,5;
modlitwa 12,3;
modlitwa liturgiczna 14,4;
motywacje (wybory) 19,1; 19,2; 22,4; 44,3;
nadzieja 26,1; 27,2;
nawrócenie 8,2;
odważne decyzje 12,2;
pokój 23,1;

pokuta 13,1;
ponowne przyjęcie 57,1;
posługa 22,2;
posłuszeństwo 12,2;
powołanie 8,2; 20,1; 45,1;
praca 20,2;
profes czasowy 77,1;
profes wieczysty 77,1; 77,2;
profesja 8,1;
przejście 55
przeszkody w więzi ze wspólnotą 53,3;
rekreacja 21,2;
rodzina 24,1;
Rodzina Franciszkańska 98,1;
ryzyko 12,2;
sakramenty 14,3;
skupienie 14,5;
społeczeństwo 71,1d;
starzy 27,1;
studiowanie 9,2;
śluby prywatne 36,1;
świadczenie 12,1;
testament 23,3;
ubóstwo 15,1;
witalna żywotność 89,1;
w Radzie Międzynarodowej FZŚ 70,1;
współpraca 18,3; 18,4; 21,1; 23,1; 24,3; 101,1;
wychowanie 25;
wyzwania 14,1;
zaangażowanie się 15,2; 15,3; 18,2; 18,3; 20,2; 21,1;
zaczyn 19,1;
zobowiązania 8,1; 9,2; 14,1;
życie publiczne 22,1.

FRANCISZKAŃSKI ZAKON ŚWIECKICH

animacja i kierowanie 73;
animacja MF 97,2;
asystencja 1,4; 88,2; 88,5; 89,1; 91,3;
Biskup Rzymski 99,2;
charakter 3,1; 71,1;
cel 4,2;
do założenia w narodzie 46,3;
duch 4,2;
formacja 71,1;
formy więzi 53,3;
jedność 29,1; 61,1; 71,1; 92,1;
kapituła generalna 70,3;
komunia 89,3;
koordynacja 33,1;
młodzi 96,1;
MF 96,2; 96,4; 97,3;
natura 4,2;
obecny w świecie 71,1;
odejście definitywne z FZŚ 58,1;
określenie 1,3;
organizacja 4,3; 29,3;
Pierwszy Zakon i TOR – relacje z FZŚ 74,2c,g;
początek 28,1;
powołanie 3,3;
prawo 4,1;
prawo własne 95,1;
problemy 73c;
przedstawicielstwo w MF 97,4;
przynależność do 4,3; 53,3;
Reguła 4,2;
reprezentacja 74,2c-d;
siedziba 4,3;
specyficzność 2,1;
stowarzyszenie publiczne 1,5; 99,2;

troska pasterska 85,2; 86,1;
w Kościele 1,5;
w narodzie 66,2;
w Rodzinie Franciszkańskiej 1,3; 73d; 85,1;
warunki przynależności 2,1; 2,2;
włączenie 37,1;
wspólnota międzynarodowa 69,1;
wspólnota regionalna 62,2;
wspólnoty różnych stopni 28,2;
współpraca z innymi grupami 103,1;
współzależność 73b;
wydalenie 58, 2;
wykluczenie 58,4;
wyższe kierownictwo 87,1;
wzajemna współzależność 73b;
zakonnicy 87,3; 88,1;
zarząd 4,3;
zdrowe tradycje 71,1c;
zjednoczenie organiczne 30,1.

G

GŁOS

asystent 90,2;
prawo głosu 56,3;
przedstawiciel MF 97,4;
quorum 77,4;
wspólnota miejscowa 77,1;
wspólnota wyższego szczebla 77,2;
wybory 76,3.

GŁOS BIERNY

mogą być wybrani 77,1.

GŁOS CZYNNY

mogą wybierać 77,1.

GŁOSOWANIE

pierwsze 79,1; 79,3;

wybory 78,1; 78,3.

GŁOSOWANIE TAJNE 41,1; 56,2.

GRUPA

dzieci 25;

kościelna 100,2; 103,1;

małżonków 24,2;

normy 34;

pluralizm 71,1b;

Rada wspólnoty miejscowej 50,2;

rodzinne 24,2;

śluby prywatne 36,2;

we wspólnocie 34;

wizytacja – spotkanie z grupami 93,3.

I**INSTYTUT ZAKONNY**

wyższe kierownictwo 1,4;

życia konsekrowanego 2,1.

INTERPRETACJA

Konstytucji 5,1; 5,2;

punktów specyficznych 5,3;

Reguły 5,1.

K**KADENCJA**

kolejna 79,1; 79,2; 79,3; 79,4;
sześćoletnia 79,4;
trzyletnia 79,1; 79,3.

KAN. 303

wyższe kierownictwo 1,4; 85,2.

KANDYDAT

formacja 37,2; 40,2; 52,3b;
profesja 41,1; 42,1; 42,2;
zdatność 52,3c.

KAPITUŁA

przewodniczący 76,4;
rezygnacja przełożonego 83,1;
sekretarz 76,4;
skrutatorzy 76,4;
wyborcza 76,2; 76,3; 76,4; 77,4.

KAPITUŁA GENERALNA

ekonomia 74,2k;
interpretacja Konstytucji 5,2;
należy ją informować 73c;
obradująca 70,4;
określenie 70,3;
przewodniczący 74,2a;
wyborcza 70,4;
wytyczne 73a; 74,1;
zatwierdza Statut międzynarodowy 6,1.

KAPITUŁA MIEJSCOWA

rozpatruje sprawy 49,2;

wskazania i decyzje 51,1;
wyborcza 49,2.

KAPITUŁA NARODOWA

definicja 68,1;
kompetencje 68,1;
okresowość 68,1;
skład osobowy 68,1;
sprawozdanie przełożonego 67,2c;
wyborcza 66,2a; 67,2a;
zwołanie 67,2a; 68,1.

KAPITUŁA REGIONALNA

definicja 64;
kompetencje 64;
okresowość 64;
przygotowanie 62,2a;
skład osobowy 64;
wyborcza 62,2a; 63,2a;
zwołanie 63,2a; 64.

KAPŁANI

członkowie FZŚ 2,2; 35,1; 35,2;
powołanie do FZŚ 35,1;
wspólnota 35,2.

KASA

sprawdzanie w czasie wizytacji 94,3;
wkład 30,3.

KATECHEZA

w rodzinie 24,1;
współpraca ze wspólnotami kościelnymi 17,2.

KIEROWANIE

wspólnotą 32,2; 33,1;
wspólnotą miejscową 51,1;
wspólnotą międzynarodową 69,2; 73;
wspólnotą narodową 65,3; 67,1;
wspólnotą regionalną 61,3; 63,1.

KLARA Z ASYŻU

pisma 44,3;
świadcstwo 98,2.

KLARYSKI

braterska komunია 98,2.

KOMITET WYKONAWCZY

Rady narodowej 66,1;
Rady regionalnej 62,1.

KOMPETENCJE I ZADANIA

asystenta 90,1;
Konferencji Ministrów Generalnych 87,2;
ministrów zakonnych 86,1;
mistrza formacji 52,3;
odpowiedzialnych 31,4;
Prezydium Rady Międzynarodowej 65,2; 73;
przełożonego generalnego 74,2;
przełożonego miejscowego 51,2;
przełożonego narodowego 67,2;
przełożonego regionalnego 63,2;
Rady międzynarodowej 71,1;
Rady narodowej 66,2;
Rady regionalnej 62,2;
Rady wspólnoty miejscowej 38,3; 50,1; 50,2; 93,1;
radnych międzynarodowych 75;
sekretarza 52,2;

skarbnika 52,4;
wizytatora 93,1;
wizytatora braterskiego 94,2;
wizytatora pasterskiego 95,2;
zastępcy przełożonego 52,1.

KOMUNIA (jedność)

braterska 3,3; 28,1;
między wspólnotami 29,1; 71,1; 94,2;
w Zakonie 32,1; 35,2; 94,1;
wyłączenie się z Kościoła 58,3;
z biskupem 99,1;
z diecezją 100,1;
z klaryskami 98,2;
z Kościołem 1,1; 39,2; 85,2; 92,1; 95,2; 99,1; 100,1;
z MF 94,2; 97,3;
z Papieżem 99,1;
z Pierwszym Zakonem i TOR 74,2; 76,2; 89,1; 89,3; 95,1;
z Rodziną Franciszkańską 3,2; 32,1; 85,1; 89,1; 92,1; 94,2; 98,1;
ze świętymi 27,1;
ze zmarłymi 53,4.

KONFERENCJA ASYSTENTÓW

generalnych 74,2; 90,3; 92,2;
narodowych 90,3; 92,2;
odwołanie się 93,5;
regionalnych 90,3; 92,2;
wizytacja 92,2; 92,3.

KONFERENCJA MINISTRÓW GENERALNYCH PIERWSZEGO ZAKONU I TOR

kontakty ze Stolicą Apostolską 87,2;
rezygnacja przełożonego generalnego 83,1
usunięcie przełożonego generalnego 84,5;
wizytacja Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ 74,2; 87,2; 92,2b;

wybór Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ 76,2; 87,2;
zadania 87,2.

KONSTYTUCJE

asystent 87,3; 91,3;
cel 4,3;
interpretacja autentyczna 5,1;
interpretacja praktyczna 5,2;
kapituła generalna 70,3; 70,4; 71,1;
koordynacja wspólnot 29,1;
MF 96,2;
prawo własne 4,1;
Rada międzynarodowa 73g;
Rada regionalna 62,2k;
rozporządzenia zniesione 7;
sekcje lub grupy 50,2;
statuty osób konsekrowanych 36,3;
studium 40,2;
wspólnoty miejscowe i personalne 60;
wspólnota międzynarodowa 69,1; 70,1;
wspólnota narodowa 66,2m; 68,1;
wybory 31,1; 76,1; 80;
wydalenie 58,2;
zachowywanie 93,1; 95,1;
zadania Rady 50,2h;
zakonnicy 87,3.

KONSUMPCYJNOŚĆ

sprzeciw 15,3.

KONTEMPLACJA

dusza bytu i działania 12,3.

KONTAKTY

Stolica Apostolska 87,2.

KONTROLA FINANSOWA

wspólnoty miejscowej 54,3;
wspólnoty międzynarodowej 74,3;
wspólnoty narodowej 66,2 l;
wspólnoty regionalnej 62,2j;
wizytacja braterska 94,3;
zlecona 94,3.

KOORDYNACJA

apostolatu 101,1;
Rad regionalnych 66,2e;
wspólnoty 29,1; 33,1;
wspólnoty miejscowej 62,2b;
wspólnoty międzynarodowej 73b;
wspólnoty narodowej 65,1; 672b.

KOŚCIÓŁ

budowanie 17,1;
budynek 46,1; 102,1;
dyrektywy 22,2;
Eucharystia 14,2;
FZŚ w 1,5;
głosi Ewangelię 9,2;
hierarchia 12,2;
jedność (komunia) z 1,1; 1,2; 39,2; 92,1; 95,2; 99,1;
miłość 40,2;
misja 44,1;
nauczanie 40,2; 99,1;
obecność 17,4; 31,2;
oblubienica Chrystusa 24,1;
odbudowa 100,1;
odnowa 13,2;
partykularny 23,1; 28,2; 62,2b; 94,2; 101,1;
posługa 17,4; 100,3;
pośrednictwo 12,2;

powszechny 28,2;
prawo 4,1; 76,1;
przynależność 20,1;
rodzina 24,3;
sakrament zbawienia 14,1;
sakramenty 14,3;
troska pasterska 85,2;
wizytacja w jego imieniu 95,1;
wspólnota miłości 100,3;
wskazania 15,2;
wydarzenia 44,3;
wymogi 8,2;
zadania do wypełnienia 100,2;
zatwierdza Regułę 1,3;
życie 31,3.

KULT

dzieła 30,3.

L

LITURGIA

animacja 102,1;
Godzin 14,4;
Kościoła 14,4;
ocena w czasie wizytacji 95,4;
uświęcania 17,4.

M

MAŁŻEŃSTWO

sakrament 24,1;
sprawowanie 14,3.

MAŁŻONKOWIE

grupy 24,2;
miłość 24,1;
Reguła pomocą 24,1.

MARYJA

Matka Jezusa 16,1;
miłość do 16,2;
pobożność 16,2;
wzór 16,1; 16,2.

MIŁOŚĆ

Chrystusa 24,1;
dzieła 13,2; 17,4; 30,3;
małżonków 24,1;
sens i wartość 10.

MISJA

Duch Święty animatorem 11;
franciszkańska 3,2;
FZŚ 29,2; 99,2; 100,3;
kapłańska 35,1;
Kościoła 17,1;
w Kościele 44,1.

MISTRZ formacji

konsultacja 41,1;
odpowiedzialny za formację 37,2;
zadania 52,3.

MŁODZI

pociągnięci przez św. Franciszka 96,1;
powołanie 96,2.

MŁODZIEŻ FRANCISZKAŃSKA

animacja braterska 96,6;
animator braterski 97,2;
asystencja duchowa 96,6;
formacja 96,3; 96,5;
komunia z FZŚ 94,2; 97,3;
należy troszczyć się o nią 97,1;
określenie 96,2;
organizacja 96,5;
Prezydium Rady Międzynarodowej 72,1;
przedstawicielstwo w FZŚ 97,4;
przejście do FZŚ 96,4;
Reguła FZŚ dokumentem inspiracji 96,3;
składnik Rodziny Franciszkańskiej 96,6;
w Radzie Międzynarodowej FZŚ 97,5;
zobowiązania osobiste 96,3.

MODLITWA

dusza bytu i działania 12,3;
liturgiczna 14,4;
osobista 30,2;
uświęca 17,4;
w rodzinie 24,1;
we wspólnocie 15,2;
za zmarłych 53,4.

N

NAMASZCZENIE CHORYCH

sprawowanie 14,3.

NARÓD

założenie FZŚ 46,3.

NAŚLADOWANIE

Chrystusa 9,1; 9,2.

NAUCZANIE

Kościola 40,2; 44,3; 99,1.

NAWRÓCENIE

ciągłe 13,1;

droga 8,2;

duch 13,2.

NEOPROFES

formacja 44,2; 52,3.

NIE DO POGODZENIA URZĘDY

dwa różne szczeble 82a;

ten sam szczebel 82b.

NIEOBECNOŚĆ

przełożonego 52,1.

NIEPRAWIDŁOWOŚĆ

ze strony przełożonego lub Rady 84,6.

NIEZAMEŻNE

we wspólnocie 24,2.

O

OBOJĘTNOŚĆ

sprzeciwianie się 18,2; 22,2.

OBRONA

słuszna 23,2.

OBRZĘD

profesji 42,3;
przyjęcia 39,4.

ODEJŚCIE

czasowe 56,1;
konsekwencje 56,3;
musi być odnotowane 56,3; 58,1;
ostateczne 58,1;
ponowne przyjęcie 57,1; 57,2;
Rada miejscowa przyjmuje prośbę 50,2c;
rejestr 52,2b.

ODNOWA

Kościół 13,2;
osobista 13,2;
wspólnotowa 13,2.

ODPOWIEDZIALNI

bracia profesji 31,3;
MF 97,3;
przełożony generalny 74,1;
przełożony miejscowy 51,1;
przełożony narodowy 67,1;
przełożony regionalny 63,1;
wizytacja 94,1; 94,4;
wspólnot 29,3;
zadania 31,4;
za formację 37,2; 37,4.

ODRODZENIE

wspólnoty 48,2.

ODWOŁANIE SIĘ

do Rady stopnia wyższego 59;

instancje kompetentne 59;
przeciw usunięciu z urzędu 84,4;
wspólnoty wizytowanej 93,5.

OJCIEC (Niebieski)

adoracja 14,5;
doświadczenie ojcostwa Bożego 26,1;
obecność 12,3;
objawienie 12,1;
przejsście do 27,2;
ufność 15,1;
wola 10; 12,2.

OKRES FORMACJI

cel 40,1;
czas trwania 40,1;
sposób 40,1;
włączenie w FZŚ 37,1;
zebrania 40,1.

OKRES WPROWADZENIA

cel 38,1;
czas trwania i sposoby odbywania 38,2;
włączenie w FZŚ 37,1.

ORDYNARIUSZ MIEJSCA

nadzór 101,2;
pisemna zgoda 46,1;
uprzednia autoryzacja 89,5.

OSOBOWOŚĆ PRAWNA CYWILNA

należy ją uzyskać 29,2; 54,1;
przedstawicielstwo prawne 67,2d;
sprawdzenie w czasie wizytacji 94,3;
wspólnoty miejscowej 51,2c;

wspólnoty międzynarodowej 74,2d;
wspólnoty narodowej 67,2d;
wspólnoty regionalnej 63,2e;
wygaśnięcie 54,2.

OSOBOWOŚĆ PRAWNA W KOŚCIELE

poszczególnych wspólnot 1,5; 29,1;
wspólnoty międzynarodowej 69,1.

P

PAPIEŻ

Biskup Rzymski 99,2;
komunia z 99,1;
współpraca na rzecz pokoju 23,1.

PARAFIA

animacja 102,1;
franciszkańska 102,2.

PESYMIZM

przeciwstawianie się 26,1.

PIERWSZY ZAKON I TOR

asystencja 50,2; 85,1; 91,1;
domy lub kościoły 46,1;
komunia 76,2; 89,1; 89,3; 95,1;
Konstytucje 85,1;
relacje 85,1;
troska pasterska 85,2;
wyższe kierownictwo 1,4.

POJEDNANIE

owoce 23,1;

sakrament 13,1;
we wspólnocie 32,1.

POKÓJ

fundamenty 23,1;
instytucje 23,1;
postawa 23,1;
rodzina 23,3;
sprawiedliwość 23,1;
wspólnota 32,1.
życie duchem p. 10.

POKUTA

bracia i siostry od 13,1;
dzieła 17,4;
praktyki 13,3;
środki 13,1.

PONOWNE PRZYJĘCIE DO ZAKONU

odejście 57,1; 57,2;
zawieszenie 57,1; 57,2.

POPRAWIANIE

braterskie 93,3.

POSŁUGA

asystencja 89,2; 89,4;
braterska 32,2;
diecezjalna 100,2;
dla Kościoła 100,3;
jakość 89,5;
ministrów zakonnych 86,2;
nieadekwatna 94,4;
Prezydium Rady Międzynarodowej 73;
w budowaniu Królestwa Bożego 17,1;

wizytacja 94,4.

POŚŁUGA LITURGICZNA

słowa 101,1;

liturgii 101,1.

POST

praktyka 13,3.

POSTULANT

odpowiedź formalna 39,3;

pouczanie i animacja 52,3b;

poznanie się wzajemne 38,1;

prośba o przyjęcie 39,1.

POWOŁANIE

do FZŚ 42,1;

do świętości 1,1;

dojrzewanie 40,1; 44,2;

franciszkańskie 22,2; 44,3;

kapłani w FZŚ 35,2;

młodzi 96,1; 96,2;

odbudowa Kościoła 100,1;

oznaki 39,2;

promocja 45,1; 45,2;

rozeznanie 38,1;

rozwój 96,3;

świeckie 20,1; 24,1;

wierność 94,1;

własne 31,2;

źródło 11.

POWOŁANIE FZŚ

duchowni 3,2;

duchowni świeccy 2,2;

nawrócenie 13,1;
pokuta 13,1;
specyfika 2,1;
świeccy 2,2; 3,2;
życie Ewangelią 3,3.

PRACA

cel 15,2;
dar 21,1;
program 62,2c;
służba 21,1;
świadcstwo 12,1;
zawodowa 20,2.

PRAWO

członek Rady z prawa 49,1; 90,2;
do odwołania się 93,5;
do pracy 21,1;
do słusznej obrony 32,2;
do własnej drogi duchowej 1,1;
FZŚ 4,1; 76,1; 87,3; 91,3; 95,1;
Kościoła 4,1; 76,1;
miłości 12,2;
normy prawa 58,2;
sprawiedliwe 22,1;
unieważnienie wyborów 79,5;
wspólnot personalnych 60;
Zakonu 87,3.

PRAWO GŁOSU zob. GŁOS

PREZES

albo przełożony 31,1.

PREZYDIUM RADY MIĘDZYNARODOWEJ FZŚ

animacja i kierowanie 69,2;
asystenci generalni 72,1;
asystencja 90,3;
część Rady Międzynarodowej 70,2;
decyzje i wytyczne 74,1
dobra majątkowe 74,2j;
ekonomia 74,3;
interwencje 73;
kapituła generalna 73;
kolejne kadencje 79,4;
koordynuje, animuje, kieruje 73;
należy je informować 74,1; 74,2h;
nowa wspólnota 46,3;
odwołanie się 59;
priorytety 71,1e;
prosi o asystenta generalnego 91,2;
przedstawiciel MF 72,1;
przełożony generalny 72,1;
radni 72,1; 72,2;
różne obowiązki 73;
skład 72,1;
sprawozdania roczne 66,2h;
wizytacja 74,2e; 87,2; 92,2;
wspólnota narodowa 66,2;
współodpowiedzialność 74,1;
współpraca 73;
wybór 72,2; 76,2; 87,2;
wyjaśnienie Konstytucji 5,3;
zadania 73;
zakłada wspólnoty narodowe 65,2;
zastępca przełożonego generalnego 72,1;
zatwierdza statuty 6,2; 36,2; 96,5;
zebrania 74,2a;
zebrania międzynarodowe 73;

zwołanie kapituły generalnej 74,2.

PROBOSZCZ

kontakt w czasie wizytacji 95,2.

PROFES CZASOWY

formacja 44,2

PROFESJA

akt 42,5;

czasowa 42,2;

informowanie przed 52,3c;

nowa wspólnota 46,2;

obrzęd 42,3;

określenie 42,1;

prośba o 41,1;

przyjmuje przełożony 42,3;

Reguły 37,1; 50,2;

rejestr 52,2b;

starszeństwo p. 78,1;

warunki 41,2;

wciela do FZŚ 42,2;

wieczysta 31,3; 42,2; 46,2;

wiek określony 41,2; 43;

zobowiązanie wzajemne 42,4;

życia ewangelicznego 1,3; 8,1; 17,1.

PROGRAM

życia 9,1.

PROMOCJA

powołaniowa 45,1; 45,2.

PROŚBA

animacja MF 96,6;

asystencja MF 96,6;
asystent miejscowy 50,2;
erygowanie kanoniczne 46,1;
nowa wspólnota narodowa 65,2;
odpowiedź 39,3;
odejście dobrowolne 50,2; 56,1;
ponowne przyjęcie 57,1;
profesja 41,1;
przeniesienie 55;
przyjęcie do Zakonu 39,1;
spotkanie osobiste 93,3;
wizytacja braterska 92,2;
wizytacja pasterska 92,2;
wydalenie 58,2.

PRZEDSTAWICIEL MF

Rada FZŚ 97,4;
Rada międzynarodowa 70,1; 97,5;
Prezydium Rady Międzynarodowej 72,1.

PRZEDSTAWICIEL PRAWNY

przełożony generalny 74,2d;
przełożony miejscowy 51,2c;
przełożony narodowy 67,2d;
przełożony regionalny 63,2e.

PRZEJŚCIE

do innej wspólnoty 55.

PRZEŁOŻONY

animator i kierownik 31,1; 86,2;
czasowy 32,2;
dialog 56,1; 58,1;
formacja 37,2;
kolejne kadencje 79,1;

nie prosi o wizytację 92,3;
nieprawidłowości 84,6;
odejście definitywne członka FZŚ 58,1;
odpowiedzialność 32,1;
ograniczenia 76,2;
posługa 31,2;
prośba o ponowne przyjęcie do Zakonu 57,1;
rezygnacja 83,1;
ustępujący 79,2;
wakat 81,1;
wizytacja 94,4;
wspólnoty personalnej 39,1
wybór 78,1;
zaniedbujący się 84,1.

PRZEŁOŻONY GENERALNY

animator i kierownik 69,2;
dokumenty urzędowe 74,2i;
interweniuje w nagłych sprawach 74,2h;
kapituła generalna 74,2;
kolejne kadencje 79,4;
komunia z I Zakonem i TOR 74,2c
konferencja asystentów generalnych 74,2c;
kontrola finansowa 74,2k;
pierwszy odpowiedzialny 74,1;
prosi o wizytację pasterską 74,2g; 92,2;
przedstawicielstwo prawne 74,2d;
przeprowadza wizytację 74,2e;
przewodniczy wyborom 74,2f;
reprezentuje FZŚ 74,2d;
w Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ 72,1;
zadania 74,2;
zebrania Prezydium 74,2a;
znak komunii 74,2c.

PRZEŁOŻONY MIEJSCOWY

kapituła wyborcza 51,2a;
Konstytucje 51,2e;
pierwszy odpowiedzialny 51,1;
profesja 41,1; 42,3;
prosi o wizytację 51,2d; 92,2;
przedstawicielstwo prawne 51,2d;
przyjęcie do Zakonu 39,1;
reprezentuje wspólnotę 51,2c;
sprawozdanie roczne 51,2b;
wybór 49,2;
zadania 51,2;
zebrania wspólnoty i Rady 51,2a.

PRZEŁOŻONY NARODOWY

animator 65,3; 67,1;
informacje o FZŚ 67,2c;
kapituła 67,2a;
pierwszy odpowiedzialny 67,1;
prosi o wizytację 67,2g; 92,2;
przedstawicielstwo prawne 67,2d;
reprezentuje wspólnotę 67,2d;
wizytacja w Radach regionalnych 67,2f;
wybory regionalne 67,2e;
zadania 67,2;
zebrania Rady 67,2a.

PRZEŁOŻONY REGIONALNY

animator 61,3;
kapituła 63,2a;
pierwszy odpowiedzialny 63,1;
prosi o wizytację 63,2g; 92,2;
przedstawicielstwo prawne 63,2e;
przeprowadza wizytację 63,2c;
sprawozdanie roczne 63,2f;

uczestniczy w spotkaniach 63,2d;
zadania 63,2;
zebrania Rady 63,2a.

PRZEŁOŻONY ZAKONNY

autoryzacja 89,5;
asystencja 91,1;
asystencja MF 96,6;
erygowanie kanoniczne 46,1; 88,2;
kolegialność 88,4; 88,5;
ma się informować o asystencji 88,2;
mianuje asystenta 50,2g; 89,2; 89,4; 91,3;
należy go informować 61,2; 65,2;
odpowiedzialność 88,3; 89,1; 89,5;
prośba o asystenta narodowego 91,2b;
prośba o asystenta wspólnoty miejscowej 91,2d;
prośba o asystenta regionalnego 91,2c;
wizytuje wspólnoty miejscowe 88,2;
wyższy 88,1; 88,2.

PRZEMOC

rezygnacja z 22,3.

PRZENIESIENIE

do innej wspólnoty 55;
rejestr 52,2b.

PRZESZKODA

ma przełożony 52,1.

PRZEWODNICZĄCY

wyborów 78,4;
międzynarodowy 69,2.

PRZYJĘCIE

choroby i trudności 27,1;
rejestr przyjęć do Zakonu 52,2b.
rezygnacji z urzędu 83,1; 83,2.

PRZYJĘCIE DO ZAKONU

akt 39,4;
decyzja Rady 50,2;
nowa wspólnota 46,2;
obrzęd 39,4;
prośba 39,1;
warunki 39,2.

PRZYNALEŻNOŚĆ

do Kościoła 20,1;
do społeczeństwa 20,1.

PRZYNALEŻNOŚĆ DO FZŚ

charakter 3,1;
formy więzi 53,5; 103,1;
grupy i sekcje 34;
Młodzież Franciszkańska 96,4;
odejście dobrowolne lub zawieszenie 56,3;
warunki 2,1; 2,2; 4,3;
włączenie do wspólnoty miejscowej 53,3;
współodpowiedzialność 30,1;
znak wyróżniający 43.

Q**QUORUM**

kapituła wyborcza 77,4.

R**RACJA**

sumienia 23,2.

RADA

czasowe odejście 56,1;

dialog 56,2;

dyrektywy i wskazania 94,2;

jedna 34;

Młodzież Franciszkańska 97,2; 97,4;

należy ją informować 58,1; 58,2;

nieprawidłowości 84,6;

nie prosi o wizytację 92,3;

odpowiedzialność za formację 37,2; 52,3;

pomocniczość 33,2;

ponowne przyjęcie do Zakonu 57,2;

popieranie powołań 45,2;

po wysłuchaniu przez przełożonego zakonnego 91,3;

problemy 56,2;

prosi o asystenta 91,1;

prośba o wizytację 92,2;

przedstawiciel w Młodzieży Franciszkańskiej 97,4;

przełożony zaniedbujący się 84,1;

przyjęcie rezygnacji 83,2;

rezygnacja 83,1;

rola ożywiania i kierowania 31,1; 86,2;

urząd wakujący 81,2; 81,3;

usunięcie radnych 84,3;

w jej skład wchodzi asystent 90,2;

wizytacja 93,1; 93,2;

wizytowana 94,3; 94,4;

wizytująca 93,2;

zebrania 31,4.

RADA DUSZPASTERSKA 100,2.

RADA MIĘDZYJARODOWA

animuje i kieruje 69,2;
cele i zadania 71,1;
członkowie 70,1;
inicjatywy i idee 71,1d;
interpretacja Konstytucji 71,1f;
jedność FZŚ 71,1b;
kierunki i priorytety 71,1e;
Prezydium 70,2;
profesi FZŚ 70,1;
przedstawiciele Młodzieży Franciszkańskiej 70,1; 97,5;
siedziba 69,2;
skład 70,1; 71,2;
wspólnoty narodowe 66,2;
zebrania 70,3; 70,4; 71,2;
życie ewangeliczne 71,1a.

RADA NARODOWA

animowana i kierowana 65,3;
asystencja duchowa 90,3b;
delegat na kapitule 67,2e;
dyrektywy 62,2d
ekonomia 66,2i; 2j;
formacja 37,4; 66,2d;
komitet wykonawczy 66,1;
koordynuje wspólnoty regionalne 66,2e;
kontrole finansowe 66,2l;
łączność z Prezydium CIOFS 66,2f;
należy ją informować 67,1; 73c;
nowa wspólnota narodowa 65,2;
programy roczne 66,2c;
prosi o asystenta 91,2b;
przedstawicielstwo w CIOFS 66,2g;

relacja o FZŚ 67,2c;
roztropność 29,3;
skład 66,1;
spotkania 63,2d;
sprawozdania roczne 66,2h;
sprawozdania z regionu 63,2f;
Statuty dla osób konsekrowanych 36,2 i 3;
szerzenie FZŚ 66,2b;
wizytacja 66,2j; 67,2f;
wizytowana 72,2e;
wskazania 29,2; 38,3; 62,2c; 67,1;
współodpowiedzialność 67,1;
wybór 74,2f;
wydalenie lub wykluczenie z Zakonu 58,4;
zadania 66,2;
zatwierdza Statut MF 96,5;
zebrania 67,2a;
zwołanie kapituły 66,2a.

RADA REGIONALNA

animowana i kierowana 61,3;
asystencja duchowa 90,3c;
delegat na kapitule 63,2b;
dyrektywy Rady narodowej 62,2d;
ekonomia 62,2i-j;
formacja 37,4;
kontrola finansowa 62,2i-j;
należy ją informować 63,1;
pomoc 62,2f;
program pracy 62,2c;
prosi o asystenta 91,2c;
skład 62,1;
sprawozdanie roczne 62,2g;
wizytacja 62,2h; 63,2c; 67,2f;
współodpowiedzialność 63,1;

wybór 67,2e;
zadania 62,2;
zebrania 63,2a;
zwołanie kapituły 63,2a.

RADA WSPÓLNOTY MIEJSCOWEJ

administracja finansowa 50,2e;
asystencja 90,3d;
członkowie w trudnościach 50,2b;
dialog 50,2b;
kontrole finansowe 54,3;
odejście dobrowolne 50,2c;
okres wprowadzenia 38,3;
powierza zadania 50,2f;
profesja 41,1; 41,2; 50,2a;
prosi o asystenta 50,2g; 91,2d;
prosi o wydalenie 58,2;
przyjęcie do Zakonu 50,2; 58,3;
sekcje lub grupy 50,2d;
skład 49,1;
wskazania i decyzje 51,1;
współodpowiedzialność 51,1;
wybór 49,2;
wykluczenie z Zakonu 58,3;
zadania 50,1; 50,2;
zatwierdza sprawozdanie roczne 51,2b;
zawieszenie w przynależności 50,2c;
zebrania 51,2a;
zwołanie kapituły 51,2a.

RADA WYŻSZEGO SZCZEBŁA

kanoniczne erygowanie 46,1;
nieprawidłowości 84,6;
nowa wspólnota 46,2;
odejście definitywne 58,1;

odwołanie się 59; 84,4; 93,5;
pomocniczość 33,2;
przełożony zaniedbujący się 84,1;
sprawozdanie roczne 51,2;
unieważnienie wyborów 79,5;
usunięcie przełożonego 84,1; 84,2;
wizytacja 92,2;
wspólnota bez Rady 31,1;
wybory 77,2;76,2;
wydalenie 58,2;
wykluczenie z Zakonu 58,3;
zatwierdza Statuty niższego szczebla 6,3.

RADNY

miejscowy 50,2;
międzynarodowy 75;
obowiązek czasowy 32,2;
odpowiedzialność 32,1;
posługa 31,2;
Prezydium 72,1; 72,2; 74,2; 79,4;
rezygnacja 83,2;
urząd wakujący 81,3;
wybór 78,3; 79,3.

RADOŚĆ

świadcstwo 12,1;
życia 26,1; 26,2.

REGUŁA

do dostosowania 4,3;
inspiracja dla kapłanów 35,2;
inspiracja dla MF 96,3;
koordynacja wspólnot 29,1;
podstawa FZŚ 4,2;
pomoc dla małżonków 24,1;

prawo własne 4,1;
profesja 37,1; 42,1; 52,3;
studium 40,2;
wcześniejsza 1,3;
wierność 92,1;
wybory 31,1;
zachowywanie 93,1; 95,1;
zadanie życia 8,2;
zatwierdzona przez Kościół 1,3;
zatwierdzona przez Papieża 99,2.

REJESTR

odejście z FZŚ 52,2b;
odejście definitywne 58,1;
odejście dobrowolne 56,3;
profesja 52,2b; 42,5;
przeniesienie 52,2b;
przyjęcie do Zakonu 39,4; 52,2b;
sekretarz 52,2;
składki 52,4a;
wizytacja – sprawdzenie 93,2;
zawieszenie w przynależności 56,3;
zgony 52,2b.

REKREACJA

wartość 21,2.

REWIDENCI FINANSOWI

wspólnoty miejscowej 54,3;
wspólnoty narodowej 66,2 l;
wspólnoty regionalnej 62,2j.

REWIZJA

życia 13,1; 15,2.

REZYGNACJA

przełożonego 81,1; 83,1;
w czasie wizytacji 94,4;
z innych urzędów 83,2;
zatwierdzenie 83,1; 83,2.

RODZICE SAMOTNI

we wspólnocie 24,2.

RODZINA

duchowa 1,2;
duchowość 24,2;
grupy 24,2;
problemy społeczne 24,3;
świadectwo 24,1;
własna 12,1; 15,2; 17,4; 23,1; 23,3; 24,1;
współdział 24,2;
zakonna 2,1.

RODZINA FRANCISZKAŃSKA

komunia 3,2; 32,1; 85,2; 89,1; 94,2; 98,1;
MF 96,6;
obejmuje FZŚ 1,3; 1,4; 73; 85,1;
pokój 23,1;
w Kościele 1,2.

ROZMAITOŚĆ

kulturowa 33,1.

ROZRYWKA

wartość 21,2;

ROZWIEDZENI

we wspólnocie 24,2.

RÓŻNORODNOŚĆ

wyrażania ideału franciszkańskiego 33,1.

RYTUAŁ

modlitwa liturgiczna 14,4;

prawo własne 4,1;

profesja 42,3;

przyjęcie 39,4

wybory 78,4.

S**SAKRAMENT**

chrztu 24,1;

bierzmowania 24,1;

Kościół s. zbawienia 14,1; 17,1;

małżeństwa 24,1;

namaszczenia chorych 24,1;

pojednania 13,1.

SEKCJE

ustanawia Rada wspólnoty miejscowej 50,2d;

wizytacja 93,3;

wspólnoty 34.

SEKRETARZ

akty urzędowe 52,2a;

archiwum 52,2b;

kapituły 76,4;

komunikowanie faktów 52,2c;

rejstry 52,2b;

ustalenia kompetencji na wszystkich stopniach 52,5;

wybory 78,4;

zadania 52,2.

SIEDZIBA

Rady międzynarodowej 69,2;
Wspólnoty narodowej 65,3;
Wspólnoty regionalnej 61,3.

SKARBNIK

prowadzi rejestr 52,4;
składa sprawozdanie 52,4;
składki 52,4;
ustalenia dotyczą wszystkich stopni 52,5;
wydatki 52,4;
zadania 52,4.

SKRUTATORZY

kapituły 76,4.

SPOŁECZEŃSTWO

aktywna obecność w 17,4; 31,2;
braterskie 18,1;
odpowiedzialność 20,2; 22,1;
pokój 23,1;
przynależność 20,1;
rodzina i jej problemy 24,3;
służba 15,2; 28,2;
świadcstwo 12,1; 24,1;
wsluchiwanie się w potrzeby 15,2;
wymogi stawiane przez 8,2; 12,2; 18,3;
wypełnianie misji w 44,1;
życie ewangeliczne 40,2.

SPRAWIEDLIWOŚĆ

angażowanie się dla 22,2;
pokój jej dziełem 23,1.

SPRAWOWANIE OBRZĘDÓW LITURGICZNYCH

Eucharystii 14,2; 53,2; 53,4;

liturgii w parafii 14,3;

sakramentów 14,3;

wspólnotowe 13,1.

SPRAWOZDANIE ROCZNE

wspólnoty miejscowej 51,2b;

wspólnoty narodowej 66,2h;

wspólnoty regionalnej 62,2g; 63,2f;

z wizytacji 93,2.

SPRZECIW (wartość) 10.

STARSZY PROFESJĄ

wybory 78,1.

STATUT

asystencji 91,3;

grupy konsekrowanych 36,2; 36,3;

partykularny 77,2; 78,3; 80; 81,3;

prawo własne 4,1;

regionalny 61,3; 62,1;

wspólnoty miejscowej 6,3;

wspólnoty międzynarodowej 6,1; 70,1;

wspólnoty narodowej 6,2; 65,3;

wspólnoty personalnej 35,2;

wspólnoty regionalnej 6,3;

wybory 31,1.

STATUT MIĘDZYNARODOWY

kapituła generalna 70,4;

Prezydium Rady Międzynarodowej 74,2;

przedstawiciele MF 97,5;

Rada międzynarodowa 70,1; 71,2;

radni międzynarodowi 75;

własny 69,1;
wybór radnych Prezydium Rady Międzynarodowej 72,2;
wymogi dla kandydujących 77,3;
zebrania 73.

STATUT NARODOWY

dzieci 25;
formacja początkowa 40,1;
kapituła 66,2a; 67,2a; 68,1;
kapituła regionalna 64;
majątek 54,1; 54,3;
młodzi 25;
MF 96,5;
normy ekonomiczne 52,4;
okres formacji początkowej 41,3;
organizacja FZŚ 29,3; 46,1;
przynależność do wspólnoty 53,5;
quorum kapituły miejscowej 77,4;
Rada narodowa 66,1;
sekcje lub grupy 34;
troska pasterska, przejście 47,2;
wiek do profesji 41,2; 43;
wprowadzenie w życie FZŚ 38,2;
wskazania 53,3;
wspólnota regionalna 61,2; 61,3;
wymogi dla kandydujących 77,3;
zebrania narodowe 68,2.

STOLICA APOSTOLSKA

inicjatywy 99,1;
interpretacja Reguły i Konstytucji 5,1;
kontakty 87,2;
odwołanie się do 59;
troska duszpasterska 1,4.

STOWARZYSZENIA

niekatolickie 103,2;
publiczne 1,5; 99,2;
różne 73f.

STUDIUM

Pisma świętego 9,2.

SUMIENIE 23,2.

SPYCHANIE NA MARGINES

przewyciężanie 19,2;
sprzeciw 18,2.

Ś**ŚLUBY PRYWATNE**

członkowie FZŚ 36,1.

ŚMIERĆ

Chrystusa 12,2;
siostra 27,2.

ŚWIADECTWO

asystent świadkiem komunii 76,2;
Klary z Asyżu 98,2;
Kościoła 17,1;
osobiste 17,1; 30,2; 45,2;
w rodzinie 24,1;
wiary 12,1;
własne 31,4;
w środowisku 19,1;
życia 100,3.

ŚWIECCY

powołanie we FZŚ 2,2;
we FZŚ 3,2.

ŚWIECKOŚĆ

charakter 20,1;
charakter FZŚ 3,1;
typy 3,2.

T**TAU**

znak wyróżniający 43.

TESTAMENT

swoich dóbr 23,3.

TROSKA

o asystencję duchową 61,1;
o braci 42,4;
o obecność FZŚ 66,2i;
przełożonych zakonnych 88,1;
wskazania 62,2c; 74,1.

TROSKA DUSZPASTERSKA

powierzona Pierwszemu Zakonowi i TOR 1,4; 85,2;
przejście 47,2;
wspólnota miejscowa 47,1

TRUDNOŚCI

do przedyskutowania z Radą wspólnoty miejscowej 50,2b.

U**UBÓSTWO**

ewangeliczne 15,1; 15,2;

owoc nieskuteczności i niesprawiedliwości 19,2.

URZĄD

nie do pogodzenia 82;

wakujący 81,1; 81,2; 81,3.

USUNIĘCIE

przełożonego 84,1; 84,2;

przełożonego generalnego 84,5;

radnego 84,3;

Rady lub odpowiedzialnych 84,6;

wizytacja 94,4;

wniesienie odwołania zawieszającego 84,4;

zastępcy przełożonego 84,3.

UŚWIĘCENIE

osobiste 14,3;

posługa 17,4;

powołanie 1,1.

W**WAKANS**

przełożonego 52,1d; 81,1;

urzędu radnego 81,3;

zastępcy przełożonego 81,2.

WDOWCY

we wspólnocie 24,2.

WEJŚCIE (wstąpienie)

do wspólnoty 37,2;

do FZŚ 38,1.

WIARA

odejście 58,3.

WIĘKSZOŚĆ

dwie trzecie głosów w pierwszym głosowaniu 79,1;

bezwzględna 78,1; 78,3;

względna 78,3.

WIZYTACJA

formacji 93,3;

grup 93,3;

na prośbę 51,2; 63,2; 67,2; 92,2;

połączona 93,4;

program 93,3;

Rady 93,1; 93,2;

sekcji 93,3;

sprawozdanie 93,2;

wspólnoty miejscowej 93,1; 93,2; 93,3;

zarządzona przez szczebel wyższy 84,6; 92,3.

WIZYTACJA BRATERSKA

cel 92,1;

kontakty z innymi wspólnotami 94,2;

moment komunii 94,1;

obecność w Kościele partykularnym 94,2;

ocena jakości posługi dla wspólnoty 94,4;

odwołanie się 93,5;

stosowne inicjatywy 94,2;

Rady narodowej 67,2g; 74,2e;

Rady regionalnej 63,2g; 66,2j; 67,2g;

wspólnoty miejscowej 51,2d; 62,2g; 63,2c; 66,2j;

zachowanie dyrektyw 94,2.

WIZYTACJA PASTERSKA

cel 92,1;

komunia z Kościołem 95,2;

ministrowie zakonni 86,1;

ocena asystencji duchowej 95,3;

odwołanie się 93,5;

określenie 95,1;

popieranie współpracy 95,3;

Rady Międzynarodowej FZŚ 74,2g; 87,2;

Rady narodowej 67,2g;

Rady regionalnej 63,2g;

wspólnoty miejscowej 51,2d; 88,2b;

życie duchowe wspólnoty 95,4.

WIZYTATOR

ograniczenie w wizytacji 94,5;

program 93,2;

spotkania 93,3;

sprawy duszpasterskie 95,2;

świecki i zakonny 93,4;

zadania 93,1.

WKŁAD

finansowy 30,3.

WPROWADZENIE

okres 37,1; 38,1;

zwolnienie z okresu 38,3.

WSPOMAGANIE SIĘ

między wspólnotami 33,2.

WSPÓLNOTA (w ogólności)

animowanie MF 97,2;
archiwum 39,4; 42,5; 48,1; 48,2;
asystencja 86,1; 89,2;
asystent 89,4;
bez Rady 31,1;
biblioteka 48,1; 48,2;
decyzje 31,4;
dobra majątkowe 48,1; 48,2; 54,1;
doświadczenie 40,1;
erygowanie 95,2;
Eucharystia 14,2;
formacja 9,2; 17,2; 37,2; 37,3; 44,2;
grupy 34;
grupy kościelne 103,1;
i Maryja 16,2;
komunia 24,2; 29,1; 32,1; 94,2;
kontakty ekumeniczne 103,2;
koordynacja 33,1;
miłość 32,2;
młodzi 97,1;
modlitwa liturgiczna 14,4;
nadzieja 27,2;
odejście czasowe 56,1;
odejście definitywne 58,1;
odnowa 31,1;
odrodzenie 48,2;
odważne inicjatywy 22,2;
ordynariusz miejsca 101,2;
osobowość prawna 1,5; 29,2;
ożywiana i kierowana 31,1; 31,4;
parafia 14,3; 95,2; 102,1;
parafia franciszkańska 102,2;
początki 31,1;
pokuta 13,1;

posługa 36,1;
przeniesienie 55;
rejstry 42,5; 57,2;
różne szczeble 1,5; 28,2; 29,1;
sekcje 34;
społeczeństwo 28,2;
świadczenie 45,2;
w diecezji 100,2;
wejście do 37,2;
więź 53,5;
wizytowana 93,2; 93,5;
wspólnoty kościelne 3,3; 31,2;
współodpowiedzialność 30,1; 30,2;
współpraca 23,1;
wygaśnięcie 48,1;
zaangażowanie 28,2; 42,4;
zawieszenie w przynależności do 56,2;
zebranie 26,2; 31,4;
zmarli 53,4;
żywołność 45,1;

WSPÓLNOTA MIEJSCOWA

animacja 51,1;
archiwum 46,2;
asystencja 88,2; 88,3; 90,3; 91,2;
dialog 58,2;
dobra majątkowe 54,3;
dyrektywy Rady narodowej 66,2d;
erygowanie 28,3; 46,1; 46,2; 86,1; 88,2;
głos 77,1;
kapituła 49,2;
konkretne wybory 50,1;
koordynowane i zespolone 29,1;
nowa 46,2;
opieka duszpasterska 47,1; 88,1;

pierwsza komórka 47,1;
posłuszeństwo 33,2;
pozbawione asystencji 88,4;
przejsie pod inną opiekę duszpasterską 47,2;
przychodzić z pomocą 62,2f;
Rada 49,1;
rejestry 52,2;
Statut 6,3;
uczestnictwo w jej życiu 53,3;
wizytacja 62,2h; 66,2j; 88,2; 93,1; 93,2; 93,3;
wizytacja braterska 63,2;
włączenie do 53,3;
wspólnota kościelna 53,2;
wybory 63,2;
założenie w nowym narodzie 46,3;
zebranie 49,2; 51,2; 53,1.

WSPÓLNOTA MIĘDZYJARODOWA

animacja 69,2;
dokumenty urzędowe 74,2;
określenie 69,1;
osobowość prawna 74,2d;
Statut 6,1;
sytuacja finansowa i majątkowa 74,2k.

WSPÓLNOTA NARODOWA

animowana i kierowana 65,3; 67,1;
asystencja 90,3; 91,2;
asystencja kolegialna 88,5;
dzielenie się dobrami 71,1b;
ekonomia 66,2k-1;
kapituła 68,1;
określenie 65,1;
przedstawicielstwo w Radzie Międzynarodowej 66,2g;
reprezentowanie 67,2d;

siedziba 65,3;
Statut 6,2; 65,3;
zakładanie 65,2.

WSPÓLNOTA PERSONALNA

erygowanie 28,3;
kapłani diecezjalni 35,2;
Statuty 35,2;
zastosowanie prawa 60.

WSPÓLNOTA REGIONALNA

animowana i kierowana 61,3; 62,2b; 63,1;
asystencja 90,3; 91,2;
asystencja kolegialna 88,5;
ekonomia 62,2i-j;
określenie 61,1;
osobowość prawna cywilna 63,2e;
siedziba 61,3;
Statut 6,3;
ustanowienie 61,2;
wizytacja braterska 66,2j; 63,2c;
wizytacja pasterska 63,2g.

WSPÓLNOTA WYŻSZEGO SZCZEBLA

finansowanie 30,3;
głos bierny 77,2;
głos czynny 77,2;
wygaśnięcie wspólnoty miejscowej 48,1.

WSPÓŁODPOWIEDZIALNOŚĆ

członków wspólnoty 30,2;
ekonomiczna 30,3;
między odpowiedzialnymi świeckimi i asystentami 95,3;
Prezydium Rady Międzynarodowej FZŚ 74,1;
Rady narodowej 67,1;

Rady regionalnej 63,1;
Rady wspólnoty miejscowej 51,1;
za cywilizację miłości 18,1;
za życie wspólnoty 30,1.

WSPÓŁPRACA

inicjatywy Stolicy Apostolskiej 99,1;
otrzymywanie i udzielanie 31,3;
w parafii 102,1;
we wspólnocie 30,2;
z franciszkańskimi grupami kościelnymi 98,1;
z grupami kościelnymi 100,2; 103,1.

WSTRZEMIĘ•LIWOŚĆ

praktyka 13,3.

WYBORY

baza wyborcza 77,2;
członkowie Rady Międzynarodowej 70,1;
głos bierny 77,1; 77,2;
głos czynny 77,1; 77,2;
kapituła 77,4;
kapituła generalna 70,3; 70,4;
kapituła narodowa 66,2a; 67,2a;
kapituła regionalna 62,2a; 63,2a; 64; 67,2e;
kapituła wspólnoty miejscowej 49,2; 51,2; 77,4;
kolejne kadencje 79,1; 79,3; 79,4;
ogłoszenie 78,4;
potwierdzenie 78,4;
Prezydium 76,2;
Prezydium Rady Międzynarodowej 72,2; 87,2;
procedura 76,1;
przedstawiciele MF 97,5;
przełożony 78,1;
przełożony miejscowy 49,2;

przełożony ustępujący 79,2;
przewodniczący 76,2; 78,4;
Rada wspólnoty miejscowej 49,2;
radni 78,3;
sekretarz 78,4;
statuty 80;
unieważnienie 79,5;
urząd wakujący 81,2;
urzędy 31,1;
wizytacja (sprawdzenie) 93,2; 94,4;
wspólnota 31,1;
wspólnota miejscowa 63,2b;
wspólnota narodowa 74,2f;
wspólnota szczebla wyższego 77,2;
wymagana obecność 77,4;
wymogi obiektywne 77,3;
zastępca przełożonego 78,2; 79,2;
zebranie wyborcze 76,2;
zwołanie 76,1.

WYDALENIE

dekret 58,4;
poważne przyczyny 58,2;
Rada szczebla wyższego 58,2.

WYGASNIĘCIE

wspólnoty 48,1.

WYJAŚNIENIE

specyficznych punktów 5,3.

WYKLUCZENIE

dekret 58,4;
z FZŚ 58,3.

WYKORZYSTYWANIE (wyzysk)
stanowcza postawa przeciwko 15,3; 18,2.

WYŻSZE KIEROWNICTWO
jego cel 85,2;
należy do Pierwszego Zakonu i TOR 1,4;
wykonywane kolegialnie 87,1;
wypełnianie 86,1.

Z

ZADANIE (zaangażowanie)
animacja 30,2; 31,2;
apostolskie 100,1;
błogosławieństwa 15,1; 36,1;
chrześcijańskie 24,1;
dla społeczeństwa 28,2; 40,2; 50,1;
duchowe 27,2;
naśladowanie Chrystusa 9,2;
posłuszeństwo 33,2;
powołanie 3,2; 20,1;
praca 20,2; 21,1;
profesja 1,3; 8,1; 42,1; 52,3;
refleksja wiary 14,1;
sprawiedliwości 18,2; 18,3; 22,2;
ubóstwo 15,2; 15,3;
wieczyste 2,1; 42,2;
wzajemne 42,4;
względem MF 97,2;
życia 85,2.

ZAKON FRANCISZKAŃSKI
erygowanie kanoniczne wspólnot FZŚ 47,1;
przejście pod opiekę innej rodziny Zakonu franciszkańskiego 47,2;

własny 87,3.

ZAKONNIK/ZAKONNICA

braterskie uczucia 89,3;
franciszkanin asystent 89,4;
franciszkański 89,3;
niefranciszkanin asystent 89,4;
zainteresowanie FZŚ 87,3; 88,1;
żywołność witalna 89,1.

ZASTĘPCA PRZEŁOŻONEGO

kolejne kadencje 79,1; 79,4;
przejmuje urząd przełożonego 52,1; 81,1;
przełożonego generalnego 72,1;
rezygnacja 83,2;
ustalenia odnoszą się do wszystkich stopni 52,5;
wakujący urząd 81,2;
współpracuje z przełożonym 52,1;
wybór 78,2; 79,2;
zadania 52,1;
zastępuje przełożonego 52,1c.

ZAWIESZENIE W PRZYNALEŻNOŚCI

konsekwencje 56,3;
należy odnotować 56,3;
ponowne przyjęcie 57,1; 57,2;
Rada wspólnoty miejscowej 50,2;
w przynależności do wspólnoty 56,2.

ZATWIERDZENIE

dokumentów prawnych lub liturgicznych 87,2;
Reguły 99,2;
sprawozdania rocznego 51,2; 62,2g; 66,2h;
statutów grup osób konsekrowanych 36,2;
Statutu miejscowego 6,3;

Statutu międzynarodowego 6,1;
Statutu Młodzieży Franciszkańskiej 96,5;
Statutu narodowego 6,2;
Statutu regionalnego 6,3.

ZEBRANIA

animacja 31,4;
częstotliwość 53,1;
formacja początkowa 40,3;
międzynarodowe 73e;
narodowe 63,2; 68,2;
Prezydium Rady Międzynarodowej 74,2a;
Rady miejscowej 51,2a;
Rady międzynarodowej 70,3; 70,4; 71,2; 74,2a;
Rady narodowej 67,2a;
Rady regionalnej 63,2a;
wspólnoty 26,2; 53,1;
wyborcze 76,2.

ZMARLI

modlitwy 53,4;
przełożony 81,1;
rejestr 52,2b.

ZNAK WYRÓŻNIAJĄCY
przynależności do FZŚ 43.

ZNIESIENIE

rozporządzenia zniesione 7.

ZWOŁANIE

kapituły generalnej 71,2; 74,2b;
kapituły narodowej 67,2a; 68,1;
kapituły regionalnej 63,2a; 64;
kapituły wspólnoty miejscowej 51,2a;

wybory 76,1.

Ż

ŻYCIE

braterskie we wspólnocie 4,3; 31,4; 40,3; 50,1; 53,3; 56,2; 92,1;

chrześcijańskie 96,2;

ewangeliczne 8,2; 31,3; 40,2; 44,3; 71,1;

diecezji 100,2;

międzynarodowe 73;

poczęcie 24,1;

projekt 2,1; 9,1;

publiczne 22,1;

rodzinne 24,2;

rodziny 12,1;

szacunek dla 24,1; 24,3;

sens i wartość 10;

wieczne 26,1;

wspólnoty 30,1; 30,3.

ŻYWOTNOŚĆ

zakonnik – świecki w Rodzinie Franciszkańskiej 89,1.

Consiglio Internazionale
Dell'Ordine Francescano Secolare
Via Pomponia Grecina, 31
00145 Roma
Italia

tel.: 0039 06 512 39 64

fax: 0039 06 512 39 64

e-mail: ciofs@ofs.it

<http://ofs.it>

Adres Rady Narodowej FZŚ w Polsce

Rada Narodowa
Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Polsce
ul. Modzelewskiego 98A
02-679 Warszawa

tel.: (0-22) 844 14 73

www.fzs.franciszkanie.pl